



Boldogházi ÍREK

17.ÉVFOLYAM

4. SZÁM

250 FT

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.:06(57) 460-023

faluujdsag@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

Kezdődik az iskola



„Ezek a csillogó-fekete szemű gyerekek nem maguk váltották a belépőjeget arra az útra, amit úgy hívunk: Élet... Ha szemükbe nézünk, ugyanazt a sugárzást érezzük, ugyanazt olvassuk ki belőlük: Itt vagyok, faragj az évek során embert belőlem!”

Várady József



Polgármesteri tájékoztató

Ebben az önkormányzati ciklusban településünkön kiemelt hangsúlyt helyezünk az oktatási intézmények felújítására. Az elmúlt években az iskola gyermeklétszáma stabilizálódott azzal, hogy a szomszéd településekről folyamatosan 50-60 tanuló jár hozzánk. Ahhoz, hogy az oktatás megfelelő körülmények között és hatékonyan működjön, fontos, hogy az épületeken állapotjavítási és energiahatékonysági felújításokat valósítsunk meg. Ennek érdekében több úton is elindultunk, hogy támogatásokat szerezzünk. Egy kisebb pályázatot nyújtottunk be a Belügyminisztériumhoz, melyet sikeresen megnyertünk. Ennek keretében a tornacsarnok belső felújításai valósulhatnak majd meg, összesen közel 25 millió Ft értékben. Egy nagyobb pályázatot is benyújtottunk a

Területfejlesztési Operatív Program kiírására, mely az energiahatékonyságot célozza meg. Ebből szeretnénk a nagyiskola, kisiskola és tornacsarnok épületeken külső felújítást csinálni, hőszigeteléssel, nyílászárók cseréjével, megújuló energia termelésével és a fűtési rendszerek felújításával. A 3 épületre ebben a pályázatban mintegy 100 millió Ft áll rendelkezésre, amennyiben sikeresek leszünk. Az épületek felújításának megvalósítása 2017 nyarán történhet meg, hiszen a pályázati eredményhirdetést követően közbeszerzési eljárás keretében kell kiválasztani a kivitelezőt. Továbbá fontos szempont, hogy a munkavégzés az oktatást és a gyermekek biztonságát nem zavarhatja vagy veszélyeztetheti.

Szűcs Lajos
polgármester

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2016. július 11-i soron kívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta az avar és kerti hulladék szabadban történő égetéséről szóló 6/2016. (VII.12.) önkormányzati rendeletét. A rendelet lehetőséget biztosít a helyi lakosok részére, hogy a nem komposztálható kerti hulladékot égetéssel semmisítsék meg. Az égetésre kizárólag szerdai és pénteki napokon (amennyiben nem munkaszüneti, vagy ünnepnap), 08.00-18.00 óra közötti időpontokban van lehetőség.
- Ugyancsak megtárgyalta és elfogadta a testület helyi környezetvédelemről, a közterületek és ingatlanok rendjéről, a település tisztaságáról szóló 6/2001. (V.3.) számú önkormányzati rendeletét. A rendelet módosítására, a hulladéktörvény változása miatt volt szükség. Az új szabályozás értelmében a jövőben a hulladékszállítási közszolgáltatás díját, nem a közszolgáltató, hanem a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt. fogja kiszámlázni a lakosok felé.
- Döntött a testület arról, hogy pályázatot nyújt be az iskolakönyha fejlesztésére, összesen mintegy 15,5 millió forint értékben. Az ehhez szükséges 5% önerőt, az önkormányzat vállalja.
- A testület úgy határozott, hogy a jövőben is tagja kíván lenni a Jászsági

Önkormányzatok Szövetségének és vállalja a 27.160.-Ft tagdíj megfizetését.

- A képviselő-testület megtárgyalta Tiszamenti Regionális Vízművek Zrt. beszámolóját a vízmű 2015. évi üzemeltetéséről és úgy határozott, hogy a szakmai beszámolót elfogadja, azonban a pénzügyi beszámolót - amely szerint a működtetés során 15 millió forint veszteség keletkezett - nem tudja elfogadni.
- A testület megtárgyalta és elfogadta a 2015. évi Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszer tevékenységéről szóló tájékoztatót, a könyvtár működéséről.
- A testület elfogadta a 2015. évi belső ellenőrzési jelentést.
- Döntött a testület az önkormányzat által megállapított bérleti díjak mértékének megváltoztatásáról. Az új bérleti díjak az önkormányzat honlapján megtekinthetők.
- A BOLDOGBT Egyesület kérelme alapján a Képviselő-testület hozzájárult, hogy Jászboldogháza önállóvá válásának 70. évfordulója alkalmából a Polgármesteri Hivatal épületére emléktábla kerüljön elhelyezésre.
- Döntött a testület arról is, hogy 2016. augusztus 8-20. közötti időszakban a hivatal igazgatási szünetet tart.
- Határozatot hozott a testület arról, hogy rendkívüli önkormányzati támo-

gatási igényt nyújt be a Belügyminisztériumhoz, összesen 9.193.528.-Ft összegben.

Döntött a testület arról is, hogy a 2016. szeptember hónapban megrendezésre kerülő Polgárör családi nap rendezvény sikeres lebonyolítását úgy támogatja, hogy a Strandfürdő területét térítésmentesen rendelkezésre bocsátja.

Beszámoló a 2016. augusztus 01-i soron kívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta az óvodavezetői munkakör betöltésére kiírt pályázatot, melyre egy pályázati anyagot nyújtottak be. Sósne Baráth Erika pályázatát a testület elfogadta és 5 év időtartamra kinevezte a Jászboldogházi Mesevár Óvoda vezetőjének.
 - Döntött a testület arról, hogy a Lötér u. 1. szám alatti ingatlanból 200 m² területet bérbe ad a DIGI Távközlési és Szolgáltató Kft. részére.
 - A testület határozatot hozott arról, hogy pályázatot nyújt be a településen 2 db sportpark létesítése céljából. A sportparkok tervezett helyszíne a Bajnok utcai játszótér, valamint a Strandfürdő és Kemping területe.
- A testület zárt ülésen otthonteremtési támogatási kérelmeket bírálta el.

dr. Dinai Zoltán
jegyző

Kérdések és válaszok egyházi szemmel

Az interneten találtam egy írást *10 válassz 10 buta kérdésre* címmel. Az utolsó részt idézem:

Végre! Az egyház halad a korrall!

Szívesen együtt örülök veled, bár kérdés, hogy pontosan mire gondolsz? Arra, hogy a papok most már okostelefonról mondják a zsoltosmát, ezért kevesebb fát vágnak ki? Vagy egy erkölcsi tanítás megváltozását látod? Ha így van, akkor valamit nagyon elrontottunk! Meg kell értened, hogy miért alapította Jézus az egyházat! Két okból: azért, hogy az ő kegyelmi adományai folyamatosan táplálják a világot (ezeket hívjuk szentségeknek, hét van belőle), és hogy legyen egy közösség, ami őrzi a kinyilatkoztatást. Gondolkodtál már azon, hogy milyen érdekes, hogy Jézus maga egyetlen sort sem írt a Bibliában, sőt a közvetlen apostolai is keveset? Ehelyett rábízta a tanítását egy közösségre, akinek hivatása eldönteni, hogy az újonnan felmerülő kérdésekkel kapcsolatban mi Isten akaratát. Ezért mondja Jézus, hogy „aki titeket hallgat, engem hallgat” (Lk 10,16).

Ennek első megnyilvánulását a Jeruzsálemi zsinatnak nevezett apostoli gyűlésen látod, amit az Apostolok Cselekedeteinek 15. fejezetében találsz. Az a kérdés merül fel ugyanis a korai egyházban, hogy a pogányságból megtérőket körül kell-e metélni, vagy elég, ha csak megkeresztelik őket. Erre összegyűlnek az apostolok, és mivel Jézus erről nem mondott semmit, megvitatják és átimádkozzák, hogy mi Isten akarata ebben a kérdésben. Aztán döntenek, és ennek a döntésnek súlya, tekintélye van. Konkrétan úgy kezdik a döntés kihirdetését, hogy „Úgy tetszett a Szentléleknek és nekünk...” (Apcsel 15, 28).

Ugyanez történik a következő 2000 évben minden egyes zsinaton: a püspökök (akik az apostolok utódai) összegyűlnek, és döntenek az aktuálisan felmerülő kérdésekről. Akkor végzik jól a dolgukat, ha a döntésük összhangban vannak a kinyilatkoztatással. Látod? Senkinek nincs hatalma a kinyilatkoztatást megváltoztatni. Az egyház csak abban dönthet, hogy egy új kérdésre a Szentírás fényében mi a válasz. Lehet, hogy ez alapján úgy tűnik a világ szemében, mintha nem haladna a korrallal, de azt gondolom, hogy Jézus követőiként nem az a feladatunk, hogy megfélemlünk a világ elvárásainak. Haladjunk a korrallal? Ami a megfogalmazást, a kommunikációs csatornákat illeti: igen. Ám az evangélium, a hit tartalma nem változik.

A nőknek joguk van eldönteni, hogy

mi legyen a testükkel!

Ebben teljesen egyetértünk! Sajnos azonban azt gyanítom, hogy te most az abortuszra gondolsz, és itt kezdődnek a problémák. Az első probléma: kétlem, hogy akiről beszélünk, a nő saját teste lenne. Igaz: benne van, de különbözik tőle. A DNS állománya ugyanis teljesen egyedi a fogantatása pillanatától kezdve. A DNS különböztet meg minden embert, nincs belőle két azonos. Emellett annak a kis sejtsomónak minden szerve saját. Tudtad, hogy a szíve a 22. napon kezd el dobogni? Az anya még nem is tudja, hogy várandós, már egy önálló szív dobog a szíve alatt. Hogy az anya saját teste lenne, amiről önállóan dönthet? Nem hinném.

A másik probléma: embernek tekintjük-e? Mondd el nekem, hogy ha szertinted az a sejtsomó nem ember, akkor mégis mikor válik azzá? Hol van az a pillanat, amikortól kezdve számolhatjuk az önálló létét? Ugyanis a születésig nincs egyetlen olyan meghatározható mozzanat sem, ahol a fejlődése kiugróan megváltozna, amit úgy határozhatnánk meg, hogy innentől kezdve ember. Valami pedig, ami nem ember, nem lesz pusztán azáltal emberré, hogy nagyobb lesz. Tudod, a „csak egy sejtsomó” elmélet nagyon veszélyes. Ma több országban már végeznek születés közbeni abortuszt, hiszen – mondják – amíg nem sirt fel, még nem ember. Az orvos megvárja, amíg kibukkan a gyermek feje, és összeroppantja. Durva? Az. De ha elfogadjuk a „sejtsomó elméletet”, akkor logikus.

Látva a jelenlegi gyakorlatot, benem felmerül néhány kérdés: mikor kezdődik a meddő pár gyerekének élete, és mikor az egyéjszakás kaland során fogant gyereke? Akik évek óta próbálkoznak, hidd el, hogy az első halvány jelre már örülnek. Ám persze ha valaki nem szeretne gyereket, még néhány hónapig elvetetheti. Hol itt a logika? Emellett a magyar törvények szerint egy gyermek a fogantatásától kezdve örökölhet, sőt az alaptörvény szerint megilleti az emberi méltósághoz való jog. Érdekes! Az élethez pedig nincs joga? Újra kérdem: hol itt a logika? Az Egyház azt tanítja, hogy minden megfogant életet embernek kell tekinteni. Innentől már nem dönthetünk az élete felől. Egyetlen esetet ismerünk el: ha az anya élete veszélyben van, akkor szabad őt gyógyítani, még akkor is, ha ez veszélyezteti a magzat életét. Például egy méhen kívüli terhesség esetében. Ebben az esetben nem az a célunk, hogy megöljük a magzatot, hanem hogy megmentjük az édesanyát. Ez azonban csak arra az esetre vonatkozik,

ha az édesanya a beavatkozás nélkül meghalna.

Ha például a vizsgálat eredményei Down-kór gyanút mutatnak ki, hazug érvelésnek tartom, hogy a babának jobb, ha meghal. Egyrészt a Down vizsgálat még ma sem elég pontos, és az orvosok félve a műhiba perекtől, inkább bedobják ezt a gyanút, hogy később ne őket hibáztassák. Másrészt: miből gondoljuk egyáltalán, hogy a Down-szindrómával született gyerek boldogtalan? Sokszor sokkal boldogabb életet él, mint a mentálisan ép társai. Nem arról van-e szó inkább, hogy az anya ijedt meg a nem várt nehézségtől? Ebben az esetben pedig az abortusz pusztán önzés, amit megpróbálunk kimagyarázni.

Azt olvastam az újságban, hogy Ferenc pápa mindent megváltoztat.

Korábban média szakot végeztem (írja a szerző, akinek nevét nem tudom), tudnék mesélni az újságokban megjelent hírekről... Elég az hozzá, hogy érdemes gyököt vonni minden esetben. Ám egy fontos kérdést felvet ez a mondat: van-e joga megváltoztatni a pápának az isteni kinyilatkoztatást? És a válasz: nincsen. Még akkor sincs, ha az egyház tévedhetetlennek tartja a Szentatyát.

Hogy értem ezt? Az egyház állásfoglalásai között vannak olyan dolgok, amik az isteni kinyilatkoztatáshoz tartoznak (pl. a Biblia tanítása), ezek megváltoztathatatlanok. Tehát a pápa hiába akarná kijelenteni, hogy igazából nem egy Isten van, hanem öt, attól nem változik meg az Egyház tanítása, csupán a pápa esik eretnokségbe, és ennek következtében, az egyházi törvénykönyv szerint, automatikusan elveszti a hivatalt.

Vannak azonban olyan tanításai az egyháznak, amik nem tartoznak szorosan a kinyilatkoztatáshoz, hanem egyházi törvények, ezek megváltoztathatók. Ilyen például, hogy szembe, vagy háttal misézzünk, vagy hogy a pápaválasztásokor milyen szavazati aránnyal lehet győztest hirdetni, esetleg, hogy nősülhessenek-e a papok vagy ne. Ez utóbbinak például biblikus alapjai vannak, Pál ajánlja, de nem „kötelező”. Tehát vannak dolgok, amiket megváltoztathat, és vannak, amiket nem. Az a tapasztalat, hogy minden pápa alakít valamit a szabályokon, de a kinyilatkoztatáshoz tartozó dolgokat nem változtathatja.

Az internetről,

Csergő Ervin plébános



Község született

Dokumentumok Jászboldogháza önálló községgé válásáról IV.

„Ha kell, hát százszor újrakezdjük, vállalva ezt a legszebb küldetést.”*

A község megalakulása rendkívüli esemény volt, de nem volt kevésbé rendkívüli az utána következő időszak sem, hiszen a gyakorlattal alig rendelkező vezetésnek létre kellett hozni a községi közigazgatást, elindítani a község önálló életét. Már az első döntések során határoztak az orvosi szolgálat megszervezéséről, önálló postahivatal felállításáról, engedélyt kértek az anyakönyvi kerület szervezésére. Döntés született rendőrség felállításáról, kézbesítők alkalmazásáról, és 1946. szeptember 2-án a képviselő-testület elfogadta a község szabályrendeletét. Ezen az ülésen tárgyaltak a következő időszak legfontosabb feladatairól. A felsorolásból is látható, milyen nagy jelentőségű kérdésekben kellett döntéseket hozni.

1. „Jászberény várostól való elválás anyagi ügyeinek tárgyalására bizottság kiküldése.
2. Jászberény felé vonatpár beindítás kérelmezése.
3. Heti piac engedélyezésének kérelmezése.
4. Körorvosi szolgálat rendezésére előterjesztés.
5. Körállatorvosi szolgálat rendszeresítésére előterjesztés.
6. Postahivatal felállításának kérelmezése.
7. Ingatlan vagyónátruházási illetékről szabályrendelet alkotása.
8. Helyhatósági engedély-díjakról szabályrendelet alkotása.
9. Közhirdetésekről szabályrendelet alkotása.
10. A Baranyi testvérek templom melletti 20 kat. hold földjének bérbevétele.
11. Iskolák tatarozására államsegély kérelmezése.
12. Községi előljárók és szegődményesek kiküldetési díjainak szabályozása.
13. Községi előljárók tiszteletdíjának megállapítása.
14. Községi kézbesítők díjazásának megállapítása.
15. Ideiglenes takarító fizetésének megállapítása.
16. Községi fuvarozás rendszeresítésére előterjesztés.
17. A közgyűlés napjáiig érkező beadványok és felsőbb hatósági rendeletek tárgyalása.”

Egy korabeli kimutatásból képet kaphatunk arról is, milyen tételekből állt ebben az időben a község „vagyon”:

- 3 Neo-Kalor kályha
- 1 Takaréktűzhely
- 1 Közigazgatási útmutató és példatár
- 1 Magyarország közigazgatási helységnévtára
- 1 Közigazgatási illeték c. szabályzat
- 1 Magyarország térképe 1:750.000
- 1 Bélyegzőpárna
- 4 Itatósdeszka
- 1 papírvágó olló
- 4 Tintatartó
- 1 Közmunkára vonatkozó jogszabálygyűjtemény
- 2 Közellátási rendeletek gyűjteménye.

Így indultak a községgé vált település mindennapjai. Elöljárói mindent megtettek azért, hogy mielőbb valódi községgé, később pedig igazi közösséggé váljon a település.

* Nagy János főbíró síremlékén lévő emléktábla idézete Juhász Ferenc: *A tékozló ország című verséből.*

Források: Magyar Nemzeti Levéltár Jász-Nagykun-Szolnok megyei Levéltára. Jászboldogháza képviselő testületi jegyzőkönyve 1946. és közig. iratok 608/1947.

Talákoztunk elszármazott barátainkkal..



Fotókiállítás a 70 év történeteiből

Kerek évfordulósok



EMLÉKTÁBLA A KÖZSÉGHÁZA FALÁN

Részlet Besenyi Vendel ünnepi beszédéből

Az idei elszármazotti találkozó megható, szép pillanata volt az emléktábla avatása, amely a község háza bejáratánál került elhelyezésre.

A BOLDOGBT Egyesület az emléktáblával a 70 éve alakult község előljáróinak kívánt emléket állítani. Veliczky Józsefné, az Egyesület elnöke köszöntötte a megjelenteket, külön is köszöntötte az első főbíró, Nagy János dédunokáját, Menkő Andreát és édesanyját, akik Siófokról érkeztek az ünnepségre.

Az emléktáblát Szűcs Lajos polgármester és Veliczky Józsefné leplezte le, és Csörgő Ervin plébános úr szentelte meg. Az ünnepi beszédet Besenyi Vendel, a BOLDOGBT Egyesület vezetője tagja, helytörténeti kutató tartotta. Az emléktáblánál koszorút helyezett el az Önkormányzat részéről Szűcs Lajos polgármester és Pap Béla alpolgármester, a BOLDOGBT Egyesület részéről Papné Berkó Aranka és Muhari Kálmán, és elhelyezte koszorúját Nagy Albert jázskapitány.

Besenyi Vendel ünnepi megemlékezésében szólt a község megalakulásának történetéről, kiemelve a szervezők példamutató tevékenységét és a helyi lakosok összefogását. Beszédének második részében a község előljáróinak munkásságát méltatta.

Részlet az ünnepi beszédéből:

„Tisztelt Hallgatóság!

A Község háza előtt, egy emléktábla előtt állunk. Szervezetünk, a BOLDOGBT elhatározta, hogy kőbe vésve megőrökíti azok nevét, akik a 70 év alatt a község első számú vezetői voltak: főbírók, tanácselnökök, polgármesterek. A jelenlegi polgármesterrel együtt tizenegy név olvasható a táblán. A leghosszabb ideig, 17 évig Matók István, előbb mint tanácselnök, majd polgármester vezette és irányította a település életét. Őt követi Bazsó Miklósné 14 évi szolgálati idejével. A jelenlegi polgármester ugyancsak 14 éve dolgozik a falu érdekében, s a ciklus végén 17 évi szolgálati ideje lesz neki is. Ez is bizonyítja, köztisztvisletnek örvend a választópolgárok körében. A tizenegy előljáró közül kettő nem helybeli, a kor viszonyait ismerve, őket az

akkori mindenható hatalom küldte ide.

Nagy János a község alapító főbírója, Konkoly Bélával együtt neki köszönhető, az ő érdeme az önállóság kiharcolása. Síremlékén a következő Juhász Ferenc idézet olvasható: „Ha kell, hát százszor újrakezdjük, vállalva ezt a legszebb küldetést.” Én még személyesen ismertem őt, és ez az idézet tökéletesen illik egyéniségére. Sok éves küzdelme eredménnyel járt. Az általa vezetett testület szervezte meg a közigazgatást, határozta meg a település és a vasútállomás nevét, az ő ideje alatt létesült az önálló plébánia, kiválva a jászberényi egyházközségségből. Önálló anyakönyvi kerületet és temetőt létesített, hogy csak néhányat említsek szeretőgázó tevékenységéből.

Almási Péter és Kovács József nevéhez köthető a község villanyhálózatba való bekapcsolása, Bazsó István és Bazsó Mihály a közlekedés fejlesztésére (útjavítás, járdaépítés) helyezték a hangsúlyt. Nagy András Konkoly Bélával együtt vezényelte le az 1963-as nagy árvizet. Működési ideje alatt alakult ki a település mai arculata. Kiepítették a község vízhálózatát, strand létesült, megalakult a Fajtakísérleti Állomás és felépült a Hűtőgépgyár radiátor gyáregysége. Bazsó Miklósné nevéhez köthető a mai község háza és az új óvoda felépítése és a gyógyszertár létesítése. Az általa vezetett testületnek sikerült megakadályoznia Jászalsószentgyörgy, Jánoshida, Jászboldogháza közös községgé alakulását, a telepü-

lés önálló maradt. Matók István idejében létesült a tornaterem, a telefonhálózat kiépítése, és Boldogházát bekapcsolták a gázhálózatba. Sokat tett az úthálózat szilárd burkolattal való ellátása érdekében. Létrehozta az első testvértelepülési kapcsolatot.

Jelenlegi polgármesterünk, Szűcs Lajos a civil szervezetekkel együtt sokat tett és tesz a község imázsának és arculatának kialakításáért. Jó kapcsolatokat ápol a civil szervezetekkel, meszesemenően támogatja a hagyományokat és a hagyományápoló szervezeteket. Remekül megszervezte a XII. Jász Világtalálkozót. Sokat tett a különböző intézmények fenntartása és felújítása érdekében, kiemelkedik a strand felújítása és a kemping létrehozása, az elmúlt évben pedig mentőállomás létesült a községben. A község érdekében végzendő feladatok elvégzéséhez minden erejével igyekszik a pénzforrásokat biztosítani - és lehetne még sorolni tovább.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Jászboldogházán vagyunk, azon a településen, ahol születünk, ahol gyermek- és fiatalkori éveinket töltöttük. Nekünk Boldogháza, Sóshida, a Tápió vagy a Csikos - Jászboldogháza határai - a szeretett szülőföld. Boldogháza földje ősi redemptusi föld. Ez a föld 271 év óta a miénk. Nekünk, akik itt vagyunk, van egy közös titkunk: mi boldogháziak vagyunk. Jászboldogháza bármelyik részén is élünk, összekötnek bennünket az egykori tanyák, gémeskutak, fák, bokrok, a végláthatatlan utak és egykori játszóhelyek színterei, ahová mindig örömmel és meghatóva tértünk vissza.

Tisztelt Polgármester Úr!

A BOLDOGBT Egyesület nevében ezen gondolatok jegyében adjuk ezt az emléktáblát. Kérjük, hogy az emléktáblát és az azon szereplő személyek emlékét ápolják és őrizzék meg, és változás esetén a névsort folytassák. A táblán szereplő neveknek a község érdekében végzett munkája mutasson példát, adjon erőt és kitartást az Ön, illetve Önök munkájához.

Besenyi Vendel



EGYÜTT ÜNNEPELTÜNK

Augusztus 20-án ötödik alkalommal ünnepeltük közösen államalapításunk és az új kenyér ünnepét a Tájháznál az Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete és a Faluvédő és Szépítő Egyesület szervezésében. Az alkalom fényét emelte, hogy községünk létrejöttének 70. évfordulójáról is megemlékeztünk. Derűs nyári idő volt, virágos, hangulatos környezetben fogadtuk a rendezvényre érkezőket.



Az ünnepi műsort a Kisbíró nyitotta meg, hangos dobszóval, népviseletes fiatalokkal az oldalán, mondta el köszöntő szavait. Ezt követően felhangzott a magyar és a székely himnusz. Szűcs Gergelyné



a Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke köszöntőjében elmondta, hogy a két egyesület tagjai egy olyan délutánnal szeretnék a jelenlévőket megajándékozni, mely az államalapítás és az új kenyér ünnepén túl, az összefogás, összetartozás, kicsiny településünkhöz való ragaszkodás érzését erősíti. Szűcs Lajos polgármester úr ünnepi beszédében kiemelte, hogy ma Jász-



boldogháza 70. születésnapjára is emlékezünk. A falu életében ez a hét évtized tartogatott jót és rosszat is. Fontos, hogy ezt a múltat azok is megismerjék, akik nem voltak részesei. Ehhez nagyon jó lehetőség a Tájház és az itt megtartott rendezvények, amit ezúttal is megköszönt a civil szervezeteknek. - Ma mindannyian ország építők vagyunk. Rajtunk múlik, mit tudunk átmenteni napjainkba és a jövőbe, hogy a megpróbáltatásoktól erőre kapva, képesek legyünk új alapokra helyezni saját környezetünk, településünk jövőjét is – mondta. Ezután Csergő Ervin plébános úr megszentelte az új kenyeret, Nagy Albert jászkapitány megszegte, és míg a kis kosarakba szétosztott kenyeret körbekináltuk, a Csillagvirág kórus elénekelt Szent István himnuszát.

Az ünnepi műsor folytatásában a kicsik táncának örülhetett a népes



közönség. A nagycsoportos óvodások kedves és színvonalas műsorát Baranyi Béláné óvónő tanította be. Köszönjük szépen! Ezután ismét „fiatalok” következtek, a Csillagvirág kórus lépett színpadra. A kórus 5 éves múltra tekint vissza, 2016-ban egyesületet alapított, elnöke Turócziné Teréki Erika. A dalokat Kecskés Istvánné Anna tanította, a kórust a jászberényi és a boldogházi citerások kísérték. Köszönjük, hogy fellépésükkel gazdagították a rendezvényt. A kórus augusztusban egy erdélyi meghívásnak tett eleget Zeng János polgármester úr felkérésére. A 16. Torda-Szentmihályi falunapon léptek fel Jászboldogházát képviselve - nagy sikerrel. A jó hangulatú népdalcsokor után aratóverset hallhattunk Szörös Boglárka előadásában. Boglárka az általános iskola büszkesége, 2. alkalommal lett az év tanulója, és nyerte el az





ezért járó serleget. Köszönjük a szép előadást, további sikereket kívánunk neki.

Ezután meglepetés következett, melyhez az évforduló adta az ötletet. Mindenkit arra biztattunk, hogy foglaljon helyet. Izgalmas pillanatok következtek. A Tájház udvarán előzőleg hét olyan széket helyeztünk el, aminek az ülése alá egy szép nagy hetvenest rajzoltunk fehér krétával. Derű, vidámság költözött a Tájház udvarára, mindenki kíváncsian nézett a széke alá, hátha ott lapul ama 70-es szám. Szerencsésnek mondhatta magát, aki ilyen széken ült, a nyertesek Juhászné Terike által készített „Jászboldogháza 70 éves” feliratú, díszes grilázstorta lapot kaptak. Terike az évek során ezért a tevékenységéért 15 aranyérmet, 4 ezüstöt és 2 bronzérmet kapott, ma már országosan is elismert égetett tortakészítő.

A vidám percek után a fellépők sorában anya és fia következett. Muhariné Szőke Bernadett, közsé-



günk pedagógusa szintetizátoron adta elő a Honfoglalás című film zenéjét, közben Pósa Lajos: Magyar vagyok című versét fia, Muhari Kristóf 7. osztályos, tehetséges versmondótól hallhattuk. Köszönjük ezt a nagyszerű előadást. Búcsúzóul meghallgattuk a Csillagvirág kórus előadásában a Magyarok Világhimnuszát.

Ezúton is megköszönöm mindazoknak, akik elfogadták meghívásunkat, és együtt ünnepeltek velünk. Köszönjük minden szereplőnek a fellépést. Köszönjük segítőink önzetlen munkáját, a faluszépitő társaim és a nyugdíjas egyesület munkáját, az Önkormányzat támogatását, segítségét, a felajánlásokat. Köszönjük Bata Feri bácsi saját készítésű seprűjét, melyet a Tájháznak ajándékozott. Köszönjük a díszítésnél felhasznált sóvirág (vasvirág) gyűjtésében résztvevők munkáját, külön Kövér Attiláné Erikának és családjának, akik nem faluszépitők, mégis önként ajánlották fel segítségüket, vettek részt a gyűjtésben, díszítésben.

Köszönjük a kézműveseinknek, hogy eljöttek és még vonzóbbá, színesebbé tették az ünnep programját. A kézműves vásárrban lehetőség volt egy kis emlék vásárlására, szét lehetett nézni a Tájházban, és a 70 éves évfordulóval kapcsolatosan emléktárgyakat, feliratos bögrét, tollat is lehetett vásárolni. A pajtában pedig egy kiállítást tekinthettek meg régi falvédőkből, a tavalyi év nagy sikerére való tekintettel.

A Tájházzal kapcsolatban elhangzott, hogy az Önkormányzat már

többször is próbálta pályázat útján felújítani, sajnos sikertelenül, így önerőből és a lakosság, a támogatók felajánlásaiból tudunk egy-egy kicsit előrejutni, fejleszteni, javításokat elvégezni. Néhány évvel ezelőtt kemencére gyűjtöttünk, most a Tájház igen rossz állapotban lévő kerítését szeretnénk kicserélni, s mivel anyagi forrás nem áll rendelkezésre, kértük a lakosok segítségét. Kihelyeztük a „szerencsehozó malacperselyt”, és ezúton is köszönjük a támogatásokat. Nagy öröm, hogy felajánlásokból továbbra is gazdagodik a Tájház gyűjteménye. Köszönjük Vágóné Katinak, valamint Kovácsné Zsuzsa és családjainak, hogy Zrupkóné Klári néni jász ruháját önzetlenül a Tájháznak ajándékozták, és a szövőszékét is felajánlották. Ezek a tárgyak velünk együtt őrzik Klári néni emlékét.

Hagyomány szerint étellel, itallal láttuk vendégül a kedves megjelenőket. A fröccshöz a bort polgármesterünk, Szűcs Lajos és Nagy László vállalkozó ajánlotta fel, köszönjük nekik.

Nagy László a bor mellé több liter pálinkát is hozott. Baranyi István (Vasút u.), Joó Kovács Balázs alpolgármester, Kohári István szintén pálinkával gondoskodott a jó hangulatról. Köszönjük nekik, és köszönjük a támogatását Bózsó Lászlónak is.

A falu kemencéjében sült lángost Orczi Imréné, Sziliczei Zoltánné,





Sas Elekné, Fabrinczius Lajosné, és Matók Dezsőné dagasztották és sütötték meg. Köhidi Gyuri bácsi már előző este óta fűtötte a kemencét. Köszönjük, és ezúton is tiszta szívből kívánunk neki jó erőt és egészséget! Köszönjük az asszonyok és Gyuri bácsi áldozatos munkáját.

Az ünnepi alkalomra új díszítő elem került a kemence ajtajára, mely Jászboldogháza címerét ábrázolja, és Csák József vőfély ajánlotta fel. Köszönet érte.

És még egy fontos dolog! Van valaki a Tájháznál, valaki, akire mindig számíthatunk! Ő Besenyiné Jolánka néni, akinek Orczi Imréné az Ezüstkör Nyugdíjasok és Magányosok Egyesületének titkára külön is megköszönte a munkáját, azt a sok-sok gondoskodást, amivel a Tájházat féltőn óvja és vigyázza. Jó erőt és egészséget kívánunk Jolánka néninek sok szeretettel.

Az ünnepség végén hagyomány szerint közös fotót készített a szereplőkről és a résztvevőkről Babinyecz János, aki ez alkalommal is fotózott a rendezvényen.

Köszönjük munkáját, a képek megtekinthetők Boldogháza honlapján.



A jó hangulatról Szöllősi Patrik és Szöllősi Béla gondoskodott, ők biztosították a zenét és a hangosítást, köszönet érte.

Végül egy kedves történetet szeretnék megosztani Olvasóinkkal.

Augusztus 20-a délutánján, a kemencés lángos és a hűsítő ital kínálása közben egy idős nénihez léptünk oda, aki a kézműves vásár környékén nézelődött pénztárcával a kezében. Tekintetéből lehetett látni, hogy keres valamit. Odamentünk, kínáltuk étellel, itallal, és kértük foglaljon helyet. Ő azt mondta: "Mindjárt, csak előbb megkereksem a malacperselyt!"

Kedves néni! Köszönjük szépen az adományát, és mindenki másnak, aki felajánlott a kicsiből is egy keveset. Az Isten fizesse meg!

Kedves Boldogháziaiak! Köszönjük, hogy együtt töltötték velünk augusztus 20. délutánját. Ez a találkozás, úgy érzem, az államalapítás és az új kenyér ünnepén túl, az összefogás, összetartozás, kis településünkhöz való ragaszkodás érzését is erősítette!

Az Ezüstkör Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete és a Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében:

Szűcs Gergelyné



Fotók: Babinyecz J.



70 ÉV KÉPEKBEN

Ezzel a címmel nyílt kiállítás az elszármazottak találkozóán, 2016. augusztus 27-én a Művelődési ház teraszán. A 6 tabló két oldalán községünk hét évtizedének fontos eseményeiről, fejlődéséről, lakosairól, tereiről és épületeiről láthatunk fényképeket. A tablókat és az esztétikus állványokat Bajor István készítette.

Köszönet a szép és értékes összeállításért, melyet a BOLDOGBT Egyesület nevében a kiállítás rendezője, *Veliczky Józsefné* adott át a község számára a 70. évforduló tiszteletére.



A kiállítás 2016. szeptember 1-jétől megtekinthető a Polgármesteri Hivatal tanácskozó termében a nyitvatartási idő alatt.

FALUSZÉPÍTŐK HÍREI

Védett fa

Újabb szép színfolttal gazdagodott településünk. A Balázs bolt mellett lévő öreg fa szép emléktáblát kapott. Ez a fa az 1900-as évek elején ültetett, Jánoshidáig vezető eperfasor egyik utolsó darabja.

A táblát Szöllősi Béla, a feliratot Bujtárné Grósz Renáta készítette, és augusztus 20-án került végleges helyére. Köszönet Darók Sándornak, aki felajánlotta a mészko alapot, és elhelyezte a táblát.

Köszönjük mindhármuk munkáját.



Virágos villanyoszlopok

Ismét két szép virágos villanyoszlop, melyekre a Liszt Ferenc és a Tavasz utcában találtunk rá. A jövőben tervezzük újabb villanyoszlopok bemutatását.

Ötlet lakosainktól

A Petőfi utcában Lantos Géának, az egyik idei *Szép Udvar* verseny győztesének háza előtt láttuk ezt a kreatív megoldást. A derékban elvágott, kiszáradt fa, ami gyökereitől nem vehető ki, egy kis ötletességgel az utcafront díszé lehet!



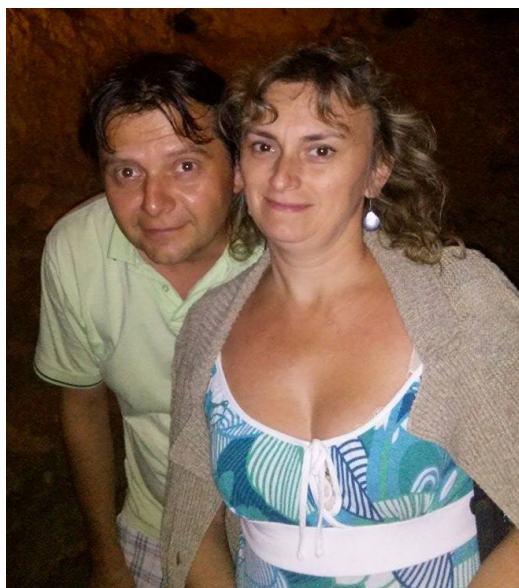
Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömet,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

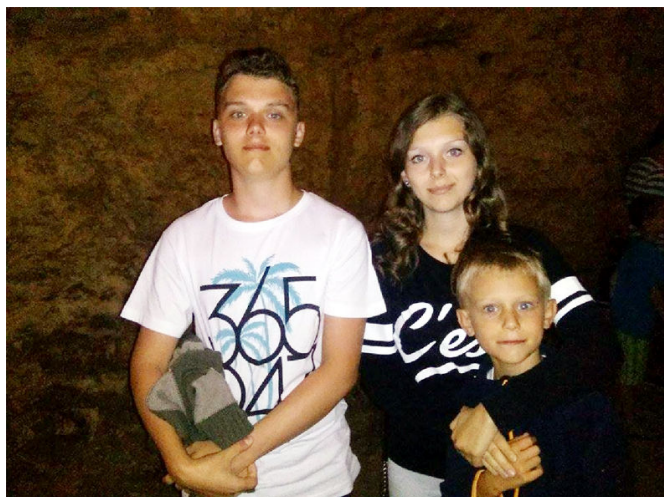
*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*



Vass György és Vassné Szűcs Edit

Először is köszönjük, hogy annyi év távlatából még emlékeztek ránk, kíváncsiak vagytok az életünk alakulására. Komolyan megérintett ez a szeretet, és jóérzés hogy még emlékeznek ránk ott, ahol 21 évvel ezelőtt elkezdtük a pedagógus pályánkat és a közös életutunkat is. Ugyanis a nászút után rögtön odaköltöztünk. Nagyon jólesett az, hogy milyen kedvesen fogadott minket a falu, különösképpen a Bajnok utcai szomszédok. Otthon éreztük magunkat az első perctől fogva. Három évet tanítottunk az általános iskolában, és sok értékes emberrel találkoztunk. Ide született Veronika lányom 1997-ben.

Az édesapám betegsége miatt haza költöztünk Karcagra 1998-ban, és azóta is itt tanítunk. Még két fiunk születet: Marci 16 éves, Gábor pedig 9. A két nagyobb gyerekünk Debrecenbe jár középiskolába. Jeles tanulók. Angolból felsőfokú nyelvvizsgájuk van. Az elkép-



A gyerekek: Marci, Veronika és Gabi

zelésük szerint majd egyetemre szeretnének menni az érettségi után. Büszkéek vagyunk rájuk és az egész család is. Gabika most lesz 3. osztályos tanuló, és ő is jó tanuló. Magunkról annyit mondanék dióhéjban, hogy két különböző iskolában tanítunk. Én egy katolikus iskolában tanítok kémiát és angolt, a feleségem Vassné Szűcs Edit pedig matematikát, éneket, valamint tánc-és dráma tantárgyakat tanít. Mindketten felsős munkaközösség vezetők vagyunk. Sok a munka, de szeretünk tanítani, gyerekekkel foglalkozni. Edőt az idén és 2014-ben is az év pedagógusának választották a gyerekek az iskolájában. A tanórákon kívül is sok az „elfoglaltság”, hogy mást ne említsek, Edó táncot tanít a gyerekeknek, és van egy úgynevezett „Györffy” szintársulat, ami a szülők, a tanárok és a gyerekek segítségével minden évben előad egy humoros, kb. egy órás műsort az iskolai bál előtt általában nagy sikerrel. A YouTube-on talán még van fenn néhány felvétel ezekről az előadásokról. Hiába, sokat változott az idő...mikor Jászboldogházán tanítottunk, nem volt még mobiltelefon sem, nemhogy internet, most meg mindent megtalálni ott... Talán az egyik nagy előnye ennek a kornak, hogy az információ sokkal gyorsabban áramlik, így azért tudunk néhány barátról, volt tanítványról, akik már krisztusi korban vannak ugyan, de mi még gyerekként emlékszünk vissza rájuk. Fura ez az idő..... Rövidre fogva ennyit mondanék rólunk, a családukról. Búcsúzóul csatolunk két idei képet magunkról.

Pusziunk minden kedves ismerőst:

Edó és Gyuri

Tiszapüspöki tábor

Újabb nyár, újabb Tiszapüspöki tábor. Nem maradhat el nyáron ez a tábor sem. Visszatérőek vagyunk, szeretjük a táborhelyet, a tábori vezetőt. Hangulatos, családi, barátságos tábor ez, ahol a természeté a főszerep. Természetismereti tábor ez elsősorban, hiszen a heti programok közé tartozik a madárgyűrés, talajcsapdázás, fűhálózás, rovarázkodás, és mikroszkópikus élőlényeket is vizsgáltunk. Csináltunk rovarbölcsőt, tábortűzet. Csillagászkodtunk, és "medvére is vadásztunk". Biciklitúráztunk, gyalogtúráztunk, fürdöttünk a Tiszában, és még sorolhatnám.

A korosztály változatos volt, hiszen alsó 4. osztályostól kezdve, elballagott nyolcadikosok is voltak. Nem okozott ez problémát, inkább erősítette a meglévő baráti kapcsolatokat.

Ezúton szeretném megköszönni A Boldogházi Gyermekért Alapítvány jutalmát. Az előző tanévben nyújtott



megyei vagy országos természetismereti versenyen elért eredményes szerepléséért, tábori jutalmat osztott szét. Ezzel is motiválni szeretnénk a gyerekeket, hogy minél többen merjék magukat kipróbálni ezeken a versenyeken. Hajrá gyerekek, vár titeket a következő



tanév!

Továbbá köszönöm a Szülők és az önkéntesek segítségét is.

Reméljük, jövőre is mehetünk, ne hagyja ki senki, aki egy kicsit is szereti a természetet!

Szendrei Péter

Nyári táborok strandunkon

A Jászboldogházi Strandfürdő kempingjében 2015 óta megnövekedett a táborozó csoportok létszáma, ami köszönhető a tavaly megépített 3db kőépületnek és a hirdetéseknek.

Előző évhez képest szinte megdupláztuk a csoportok létszámát. Összesen 10 tábor került megrendezésre, ebből négy teljesen új volt. Jöttek csoportok Budapestről, Fótról, Újszászról, Zagyvarékasról, Jászberényből és a kosárfonók az ország több részéről. Nagyon változatosak voltak a csoportok, hiszen szerveztek kosárfonó tábor, hitantábor, indián tábor, sporttábor, judo tábor egyaránt. Legnagyobb azonban a nemzetközi tábor volt, ahol 70 gyermek szállásáról étkezéséről és programjáról kellett egyszerre gondos-

kodnunk. Hegyesi Józsiával, Szendrei Petivel és Nagy Andival együtt szerveztük meg és bonyolítottuk le az angol nyelven meghirdetett egy hetes tábor, melyen cseh, lengyel, szlovák és boldogházi gyerekek vehettek részt. Összességében nagyon jól sikerült, a gyerekek nagyon élvezték a játékokat, kirándulásokat és a végére nagyon megszerették egymást. Az idő kedvező volt, az első nap volt esős és hűvösebb, de utána végig sütött a nap. A lengyel, cseh és szlovák fiatalok nagyon élvezték a meleg vizet, hiszen náluk nagyon kevés a termál strand és nagyon drága. A kísérő tanárok is elégedetten és mosollyal az arcukon indultak haza.

Úgy gondolom, hogy a sikeres táboraink egyrészt köszönhetőek a sok programnak és a strand adta lehetőségeknek, másrészt pedig az étkezésnek. Külön köszönet ezért a konyha dolgozóinak, Ráczné Andreának, Andinak és Ildinek a finom és bőséges ételekért. Köszönjük a Nyugdíjas klub tagjainak a finom kenyérlángosokat, Krasnyánszki Imrénének a lovas kocsikázásokat, Zrupkó Ferencnének a 20 db alapítványos biciklit, Takács László-

lónak a méhészműhelyt, az Önkéntes Tűzoltó Egyesület bemutatóját és Szöllősi Bélának és Patriknak a rugalmasságát és segítségét.

A bentlakásos táborok mellett – a tavalyi évhez hasonlóan – szerveztünk napközis tábor boldogházi gyerekek részére Csinger Rozália, Farkas Ibolya és Berkó-Fejes Györgyi felügyeletével. A tábor reggel 8 órától délután 4 óráig tartott, kétszeri étkezéssel, strandolással és sok játékkal. Köszönjük odaadó és lelkes munkájukat.

Bízunk benne, hogy az elkövetkező években is hasonló létszámmal látogatnak majd el hozzánk táborozni vágyó csoportok.

Sós Boglárka



FIATALOK VÁLASZOLNAK...

Szükség van-e arra, hogy életünk során állandóan képezzük magunkat?

Úgy gondolom, hogy a mai rohanó világ rákényszerít a folyamatos fejlődésre. Ahogy azt a mondás is tartja "a jó pap is holtig tanul". A technika rohamos fejlődése, a munkahelyek egyre nagyobb elvárásai szükségessé teszik készségeink, képességeink folyamatos fejlesztését. Min-

den ember arra törekszik, hogy napról napra jobb legyen, akár a munkában, sportban, vagy az élet bármely területén. E célok eléréséhez minden ember képezi magát valamilyen formában, amely lehetővé teszi, hogy a világ is folyamatosan fejlődjön.

Peták Ádám



"Szerintem a mai világban - és a jövőben - egyre fontosabb, hogy folyamatosan képeztessük és képezzük magunkat. Egyrészt az egyre csak bővülő tudás minden embernek csak hasznára válhat, egy olyan értéket képezve, amit nem vehet el tőlünk senki. Az Internet, a modern technika segítségével olyan lehetőségeink és eszközeink vannak ehhez, amiket sok esetben

csak jól kell tudni használni. Úgy gondolom, hogy ez idősebb korban éppen olyan fontos, mint fiataloké. Másrészt ahhoz, hogy jó pozíciót töltsünk be munkakörnyezetünkben, már legtöbbször nem elég egy elvégzett képzés, már-már elvárás a több képesítés. Az egymásra épülő, egymást kiegészítő végzettségeink növelhetik esélyeinket céljaink elérésében. Ha pedig

több területen képződünk, azzal valamilyen szintű biztonságot teremthetünk megélhetésünkhöz, illetve változatosságot jelenthet életünkben. Persze, a mai világban semmi sem "biztos", de szerintem egyfajta kötelességünk lehetőségeinket kihasználva a legtöbbet kihozni magunkból."

Turóczi Beáta

A 21. század modern világa napról napra rohamléptekben fejlődik. Ezzel nem könnyű lépést tartani, mindennap képeznünk kell magunkat. A továbbtanulás, szakma, diploma megszerzése már elengedhetetlen a 21. század társadalmában, noha munkám során mégis sok negatív példát tapasztalok. Több olyan fiatallal is találkoztam már, akinek nem célja a továbbtanulás,

és előfordul az is, hogy nem fejezi be általános iskolai tanulmányait. Céljaik és jövőre vonatkozó elképzeléseik ilyen esetekben nincsenek, ezért is jelent nehézséget az, hogy rábírjuk őket az önképzés fontosságára. Ezen példák mellett azonban előfordul az is, hogy felnőttkorban érzékelik a tanulás hiányát, noha az oktatási rendszert próbálják bővíteni, mégis előfordul, hogy fel-

nőtt emberek számára nem tudnak beiskolázást biztosítani.

Úgy vélem, hogy a gyermekekben, fiatalokban mind a szülőknek, mind a pedagógusoknak feladata, hogy erősítsék a tanulás fontosságát, segítsék a gyermeket, a fiatalat abban, hogy jövőképe, hosszú távú tervei körvonalazódjanak.

Pócz Melitta

A mai világban szükség van-e képzésre, önképzésre?

Az embereknek szükségük van kitűzött célokra, melyek motiválják őket életük során. Néhány cél eléréséhez pedig képességeink fej-

lesztésére lehet szükség. Célunk elérésekor sikerélmény ér minket, mely boldoggá tesz. A siker pedig kulcs lehet a boldog élethez. Véleményem szerint tehát nagyon fontos, hogy folyamatosan fejlesz-

szük, képezzük magunkat, melynek köszönhetően sikeresek lehetünk a munkában, céljaink elérésében és az élet bármely területén.

Peták Balázs

Strand Napló 2016

Kezdetét vette az őszi, vége a nyárnak, vége a strandszezonnak.

Szomorúan zártuk kapuinkat, de visszatekintve a nyárra, örülünk, hogy újabb élményekkel gazdagodtunk.

Az elmúlt szezonban 10.000 vendégünk választotta a fürdönket kikapcsolódásra, melynek nagyon örültünk.

Számos rendezvénynek biztosítottunk helyszínt, helyet adtunk többek között a XVIII. Motoros Találkozóknak, a IV.

Jászboldogházi Strandfoci tornának, a II. Strandröplabda kupának, illetve egy éjszakai fürdőzést szerveztünk.

Táborhelyet biztosítottunk az évek óta visszajáró, illetve új vendégeink számára. Mindenki elégedetten távozott, és biztosított minket, hogy jövőre ismét eljönnek.

A szezonban szerencsére semmilyen rendkívüli esemény, baleset nem történt. A hatósági ellenőrzések során mindent rendben találtak, a vízmintha eredmények a medencékről minden

esetben kiválóak lettek.

Minden kedves vendégünknek szeretném megköszönni, hogy a 2016-os szezonban is minket választott, és ezzel öregbítette hírnevünket, illetve szeretném megköszönni a strand dolgozóinak, a helyi civil szervezeteknek, mindenkinek, aki ebben az évben is munkájával segítette fürdönk működését.

Tisztelettel:

Szőllősi Péter
Strandfürdő vezető

Hősiesen helytálltak a magyar karatésok a tokiói világversenyen

Nemrég fejeződött be a The Karate Dream Festival 2016 nemzetközi bajnokság, ahol az utánpótlás korú magyar karaté versenyzők parádésan szerepeltek. Kerekes Réka és Mező Lili kumite versenyszámban a legjobb 4-ben végzett, míg a fiúk kókemény helytállásukkal bizonyították a japánokkal szemben, hogy hová tartanak.

togattak a kétszeres világ bajnok, Norichika Tsukamoto dojójába is, erről az alkalomról Móczó Milán írt egy hangulatos beszámolót.

“Nagyszerű volt a hangulat a kicsi párás dojóban. Az edzést rúgásokkal kezdtük, ami nem volt szerencsés ilyen helyszínekben, az előttem lévő majdnem lerúgtam háromszor. Jött aztán a japán dojokban

“A mai nap rendkívül jól sikerült, Réka Kerekes és Lili Mező a legjobb 4-ben végzett, míg a fiúk helytállásukkal bizonyították, hogy hová tartunk. Ez még csak a kezdet, nem pedig végcél! Most az értékelés és a pihenés lesz a főszerep!” – írta a mester.

A magyar csapat a verseny utáni pillanatokban

A magyar Sensei nem sokkal később a facebookon értékelte a verseny történéseit:

“Ha szakmai szemmel nézzük a Japánban történő megmérettetéseket, akkor különösebb konzekvenciákat nem lehet és nem szabad levonni kifejezetten csak a versenyeredmények alapján, főleg utánpótlás korban. A folyamatmenedzselésen alapuló utánpótlás nevelés nem azonos az utánpótlás versenyztetéssel. A kettő között hatalmas különbség van. Azok a versenyzők, akik Jászberényből utaztak most Japánba, több mint 5 éve a folyamat menedzselés útján járnak.

Az utánpótlás nevelés tehát egy folyamat részeként kezeli az ilyen versenyeket, és a lelkiismeretes és becsületes felkészülés után a tatamin nyújtott teljesítmény alapján lehet kijelölni a fejlesztés további irányait. Az utánpótlás korban hatalmas különbségek tudnak kialakulni a pillanatnyi testi fejlettségi szint és az ezzel párhuzamosan megjelenő biomechanikai változások miatt. Ezért a versenyeredmények objektívítása finoman szólva megkérdőjelezhető, illetve hektikus lehet.” – írta a Sensei, majd rátért arra, hogy mi a magyar karate egyik legnagyobb problémája:

“Természetesen van szükség eredményekre, de ez inkább a motiváció fenntartása érdekében lehet fontos. A magyar karate talán legnagyobb problémája a helyes értékelés és a



Nyolc hónapos felkészülés és 10 edzőtábor után egy maroknyi csapat indult útnak Jászberényből Japánba, hogy megmutassák a világnak, mit tanultak a magyar mesterektől.

A magyarok (a teljesség igénye nélkül: Mező Kitti, Csibra Barnabás, Szajka Bendegúz, Gál Barnabás, Móczó Milán, Kerekes Réka, és sokan mások) július 30-án érkeztek meg Japánba. Az utazás fáradalmi pedig nem pihenéssel, hanem hat napos akklimatizálódással töltötték.

Szigorú napirendjük volt, majdnem minden reggel futással kezdtek. Helyi edzőtermekben edzettek, ellá-

közkedvelt nagy kék pajzs aztán a világ bajnok és tanítványai beöltöztek védőfelszerelésekbe hogy küzdelemszerűvé tegyék a munkát, végül a küzdelem utolsó tíz másodpercét gyakoroltuk, amivel nagyon könnyen lehet küzdelmet nyerni Japánban. Az edzés fárasztó volt, azonban minden percét élveztem – plusz lökést adott, hogy egy világ bajnok biztatott, miközben csináltuk a gyakorlatokat.” – írta Milán.

A csapat ellátogatott Sosai Mas Oyama sírjához is:

Agócs Tibor, a Yakuzák SE edzője (3. DAN) . Rövid beszámolója szerint



A magyar csapat a verseny utáni pillanatokban

visszacsatolás hiánya. Egy ilyen versenyen több szakmai szempont alapján lehet értékelni egy versenyzőt a fizikai, a mentális, technikai és egyéb területeken kb. 20-30 modulban.”

“Ezek fejlődésének üteme és iránya, valamint az életkor függvényében megjelenő képességek interakciói alapján lehet egy versenyzőről elmondani, hogy valójában fejlődik, vagy sem. Ráadásul a japán és európai jelentősen eltérő versenyszabályok/bírói szemlélet miatt az edzők sokszor téves következtetéseket vonnak le a versenyzők teljesítményéről, ami szintén komolyan befolyásolhatja karrierjüket.

Az utánpótlás nevelés akkor sikeres, ha a versenyző felnőtt korban is eljut a nemzetközi versenyek különböző szintjére, és ott kimagasló eredményeket ér el kontinens és világversenyeken. Az ifjúsági és a junior Eb-címek akkor nyernekel értelmet, ha azok építőkövei az eredményes felnőtt EB, Világkupa, VB szereplésnek.

A most tokióban megrendezésre került versenyről úgy utazunk majd haza, hogy érdemi információink vannak versenyzőinkről a különféle szakmai modulokban történő képességek, készségek fejlesztéséről, illetve azok irányairól. Mindemellett

a versenyzői személyiség kialakítása szempontjából olyan fontos impulzusok érték versenyzőinket, melyeket otthon elmondva nem lehet átadni, és ezek a későbbiekben komoly töresek okozhattak volna. Most azonban belülről motiváltan önmaguk látják az előrelépés irányait.

A most tizenéves korban lévő versenyző sportkarrier tervezésénél kijelölt főversenyek valamikor 2023-2029 között következnek be. Ezekhez a fő versenyekhez szerezünk most tapasztalatot a legérzékenyebb és legbefogadóbb korban.

Versenyzőink ebből a szempontból többségében kiválóan teljesítettek ezen a megmérettetésen, és van olyan közöttük, aki teljesen új arcát

mutatva a szemünk előtt bújt át a tűfokán és más emberként jött le négy perc után a tatamiról. Ezt a hőfokot nem tudjuk biztosítani a magyar mezőnyben, és ezért is volt fontos repülőre ülnünk. A világelítthez -a japánokhoz- történő felzárkózást jól láthatóan rengeteg akadály nehezíti, és az otthon megszerzett fényesen csillogó érmek tévútra tudják vinni az edzőket és a versenyzőket.

Mindamellett, hogy a klub menedzselése szempontjából felmutatott eredmények fontosak a rendszer fenntartásához, ezeket szakmailag nagyon erős határvonallal el kell választani. Az “út sokszor fontosabb, mint a cél”, és ebben a tekintetben mindenképpen nagy haszonnal tesszük a dolgunkat, mert versenyzőink életkorukhoz képest rendkívül fejlett személyiségűek. Kitűnő tanulmányi eredményeket mutatnak fel -ilyen terhelés mellett- biztosan, dicséretekkel.

Véget ért egy nyolc hónapos felkészülési sorozat, amelyben több, mint 10 edzőtábor, 3 hazai és 2 nemzetközi verseny is volt. Azt gondolom, erőn felül teljesített mindenki ebben az embert próbáló felkészülésben, amely jó alapokat adhat a továbbiakhoz.

Köszönöm minden szülőnek, támogatónak és szimpatizánsnak, hogy velünk volt ezen az úton, és bízva várom az újabb kihívásokat, melyek erősítik közösségünket, és építik tanítványainkat!

Osu!” – Agócs Tibor



Boldogházán itthon

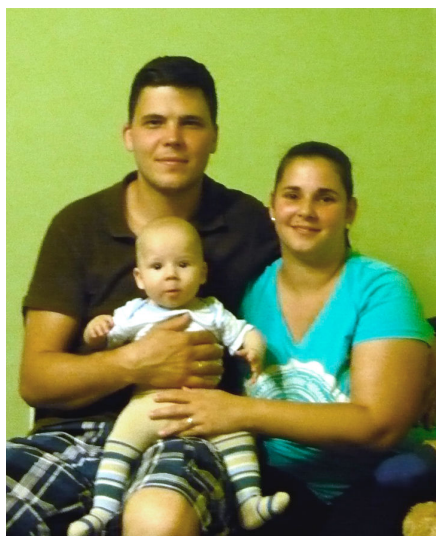
beszélgetés Donkó Endrével és feleségével, Enikővel

Néhány évvel ezelőtt, több embertől kétségbe esve hallottam, mi lesz Boldogházával? „Egyre szaporodnak az üres házak, a fiatalok pedig nem választják lakhelyükké szép, nyugodt településünket!” Szerencsére az utóbbi időben változott a helyzet! A boldogházi fiatalok közül is nagyon sokan, de a környező településekről is felismerték községünk különleges értékeit. Megélénkült a lakáspiac, az utcákon kedves, fiatal, babakocsit toló anyukákat láthatunk. Beszélgetőtársamra is így találtam, ugyanis gyakran találkoztam a mindig mosolygó Enikővel vagy a boltban, vagy a postán. Az esti beszélgetésünkbe édes gügyögésével a hat hónapos kisfiuk, Róbert is bekapcsolódott.

Hogy esett választásuk Boldogházára?

Enikő: Mind a ketten jászkisériek vagyunk, ott nőttünk fel. A gimnáziumot is a közeli Jászapátiban végeztük. A pénzügyi-számviteli ügyintéző szakot elvégezve Szolnokon a Kormányhivatalban kaptam munkát. A bejárás Kisérről nem volt egyszerű, hiszen a kis piros vonat nem sűrűn közlekedik. Különös gondot jelentett, ha túlóránom kellett. Az is előfordult, hogy két órát vártam a vonatra. Így természetes, hogy először Szolnokon kerestünk lakást. De sem a környezet, sem az árak nem tetszettek!

Endre: Én Berénybe jártam és járok dolgozni a Dometic ZRT-hez. (Régen ez a Hűtőgépgyár abszorpció részlege volt. A szüleim is itt dolgoznak.) Ifjú Joó Kovács Balázssal beszélgettünk arról, hogy lakást keresünk. Ő javasolta, hogy nézzünk szét Jászboldogházán, annál is inkább, mivel nagyon jó a



közlekedés. Berény is, Szolnok is könnyen, rövid idő alatt megközelíthető.

Eljöttünk Enikővel, és több házat megnéztünk már az első alkalommal is. Az ötödik ház a Vezér utcában (a néhai Oláh Kálmán bácsi háza) mind a kettőnknek megtetszett. 2015. június 24-én írtuk alá a szerződést, és augusztus 2-án már be is költöztünk. Nem vettük igénybe az állami támogatást, mivel akkoriban ez hosszabb ügyintézés lett volna. Szerencsére megkaptuk a boldogházi önkormányzat támogatását, amit ezúton is köszönünk! Ebből a pénzből elvégeztük a sürgős javításokat.

Enikő: Nem csináltunk nagy bontásokat, a tisztasági festést mi magunk végeztük, a hajópadlót padlószőnyegre cseréltük. Sokat segített ebben a családjuk! Édesapám, aki kőműves, segített mindenben. Melléképületet tette rendbe, majd a kúpcserepeket igazította meg a házban. Öcsém is nagyon sokat dolgozott, mindig jött apummal együtt segíteni.

Endre: A fiútestvérem a tetőnél segített a rokonokkal együtt. Hétfégen gyakran eljön az öcsém és segít rendet tenni a portán. Még mindig van mit csinálni, ha egy

hónapig itthon lennék, akkor is folyamatosan tudnék dolgozni!

Szavaitokból azt veszem ki, nehéz volt a kezdés!

Endre: Ellenkezőleg! Boldogok voltunk, saját otthonunkban lehetünk! A szülői háttér, a jó példa mindig előttünk van. Tapasztalhattuk, hiszen öt évet laktunk Enikő szüleinél. Mind a ketten három gyermekes, szerető családban nőttünk fel.

Enikő: Nővérem, aki két évvel idősebb nálam oxigénhiányos állapotban született, így édesanyám gondozására szorul mai napig. Megtámasztottuk, hogyan kell egymásnak segíteni, és ezt éreztük, és érezzük most is. Öcsém, aki középiskolás, sógornőm, aki szintén édesanya lesik a gondolatainkat! A sógoromról már Endre szólt, az ő fizikai segítsége aranyat ér!

Mindenki tehát, a család, a rokonok, a jó barátok azon voltak, hogy jól kezdődjön és folytatódjon önálló életünk. Köszönet érte!

Vannak-e már boldogházi barátok?

Enikő: Örömmel találkozom a kismamákkal, akikkel megbeszéljük az éppen aktuális gondokat. Sokat segítenek a jó szomszédok, Éva néni, Mancika néni. Igyekszünk tájékozódni az itteni szokásokról. Ha tudunk, kimegyünk a rendezvényekre, hogy minél több boldogházit megismerjünk.

Endre: Az ifjú Bajor Zolival alakult ki baráti kapcsolat, együtt is járunk dolgozni. De Szarvas Andi, és Benkő Robi is segített a beilleszkedésben.

Sajnos nagyon kevés időm van, mivel sokszor 12 órázom a munkahelyemen, és ha itthon vagyok, a kicsi Robi és a ház körüli munkák

minden időmet lekötik. Igyekszem a kíséri nagymamámra is odafigyelni, aki 86 éves, és bizony neki éltető eleme, ha lát bennünket. Boldogan érzi, hogy nem felejtették el. Ilyenkor levágom a füvet, beszélgetünk, és amit kér, megcsinálom neki.

Pici kacsák totyognak az udvaron, a kerítés mögött pedig tyúkok, kakasok kapirgálnak. Úgy látom, elkezdődött a háztáji beállítása is.

Endre: Valamennyit ajándékba kaptuk, és mivel mi is kertes házban nőttünk fel, nem áll távol tőlünk a „gazdálkodás”.

Mi tetszik községünkben, és min lehetne változtatni?

Endre: Boldogháza élhető kistelepülés. Még apósomnak is feltűnt az a nyugalom, ami itt tapasztalható. Különösen értékelte a polgárőrök mindennapos munkáját, és azt, hogy még nappal is azonnal intézkednek, ha szükségét látják. Szerintem is nagy piros pontot érdemelnék! Köszönjük munkájukat!

Enikő: Minden közel van! Az élelmiszerbolt, az orvosi rendelő, a posta, a bankautomata, az óvoda, az iskola! Van orvosunk, fogorvosunk, védőnőnk, gyógyszerárunk, gyönyörű strandunk! Igaz, nincs ruházati boltunk, benzinkutunk, tűzé-

pünk, de a közeli településeken, a városokban megtaláljuk!

Endre: Fontos, hogy jöjjenek a fiatalok, működjön az iskola, az óvoda!

Befejezésül szeretném elmondani, hogy kisfiunk már igazi boldogházi, és boldogok, büszkék vagyunk a kapcsolatunkra! Várjuk a többi jót az élettől!

Kedves Enikő és Endre! Nagyon sok örömet, boldogságot, jó egészséget kívánok Olvasóink nevében is. Gyermekeiktől kapjanak soha el nem múló szeretetet.

Zrupkó Ferencné

Eboltás

Tájékoztatam a község lakosságát, hogy a 164/2008. (XII. 28.) FVM rendelet értelmében a **3 hónaposnál idősebb ebeket KÖTELEZŐ VESZETTSÉG ELLEN** a tulajdonos saját költségén, az állat állategészségügyi felügyeletét ellátó szolgáltató állatorvossal beoltatni!

Az összevezetett eboltás időpontja:

**2016.09.14. (szerda)
8-11 és 13-16 óráig
az ún. Állatorvosi rendelőben
(sportpályával szemben)**



**2016.09.17. (szombat)
8-11 óráig
az ún. Állatorvosi rendelőben
(sportpályával szemben)**

Pótolás:

**2016.09.30. (péntek) 14-17 óráig
az ún. Állatorvosi rendelőben**

Az összevezetett eboltásra csak a mikrochippel már megjelölt ebeket lehet kivezetni!

Az oltás díja Magyar Állatorvosi Kamara ajánlása alapján 3500.- Ft + a feregajtó tabletta 10 ttkg-onként 100.- Ft, tehát a fizetendő díj (a kötelező feregajtással együtt):

10 kg testsúlyú kutyának 3600.- Ft
20 kg testsúlyú kutyának 3700.- Ft
30 kg testsúlyú kutyának 3800.- Ft
40 kg testsúlyú kutyának 3900.- Ft

Kötelező a kutyáknak a belső borítóján sorszámozott oltási könyv. A fiatal kutyák első oltási könyvének kiállítása illetőleg az elvesztett oltási könyvek pótlása 300.- Ft-ba kerül!

Az oltatlanul maradt ebek tulajdonosai ellen szabálysértési eljárás kezdeményezésére kerül sor!

Jászboldogháza, 2016. szeptember hó

*Szalókiné Dr. Petróczi Ildikó
Vinkli Vet Kft. állatorvosi praxis*

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

„Ha az ember szívvel fest, az megérint más szíveket is.”

A könyveknek megvan a maguk sorsa – tartja a régi mondás, és ez igaz lehet a képekre is. Egy festmény megható története nyomán gondoltam arra, hogy ez alkalommal Szécsi Valéria jászboldogházi származású festőművészt kérdezem arról, számára mit jelent az alkotás.

A kitelepítés 65. évfordulójára rendezett ünnepségen a meghívottak megtekintették a Gyökereink című, boldogházi kötődésű alkotók kiállítását, melyen három munkád szerepelt. Az egyik volt kitelepített, Kultár Szabolcs felesége megállt a Gyökerek című festményed előtt, és mozdulni sem tudott - láthatóan magával ragadta a kép. Többször is elmondta, neki szüksége van erre a festményre, szeretné megvásárolni. Kérlek, folytasd innen a történetet.



- Zsuzsa felkeresett Szegeden a személyes találkozás miatt is. Előtte megnézte a velem készült videót az interneten, és azzal kezdte, hogy ő éppen úgy volt ezzel a festménnyel, mint én a Mesterem festményével: földbe gyökerezett a lába - stílszerűen, hiszen a kép egy fa részletét ábrázolja -, és nem tudott szabadulni tőle. Amikor átadtam neki a festményt, magához ölelte, szorította, mint egy édes gyermeket, és potyogott a könnye.

Nem ez volt az első eset, hogy sírásra készített valakit az alkotásod.

- Emlékeimben kutatva három embert már biztosan megrikattam a képpemmel. Az első édesanyám volt,

akit megajándékoztam egy templombelső ábrázoló szénrajzzal. Az ő kérésére szerepelt ez a kép a boldogházi kiállításon. A második Mizsei Péterné, Ottika reakciója volt, aki elveszítette a férjét. Olyan képet szerettem volna festeni, ami nem szomorú, de utal kettőjük kapcsolataira, és megnyugvást jelent, ha ránéz. A színek közül a lila a legerősebb lelki támasz - ilyen érzékeny hatású lett a kép. Amikor meglátta, eleredtek a könnyei.

Különleges visszajelzések ezek a művészet hatalmáról, nagy meg erősítést jelenthetnek. De hogyan kezdődött, mikor kerültél kapcsolatba a rajzolásal, festéssel?

- Kicsi koromtól ivódhatott belém, mert alkotó, kreatív család vett körül. Eleinte anyukám, és Magdika nagynéném rajzait igyekeztem lemásolni több-kevesebb sikerrel, Laci grafikáit pedig irigykedve nézegettem. Később az iskolában „felfedeztek”, napló felelős voltam, és a faliújságot is én készítettem. A nagyapám példája pedig azért volt fontos nekem, mert valahányszor meglátogattam, mindig könyv volt a kezében. Innen adódhatott a könyvek szeretete, és talán az is, hogy a nyomdász mesterséget választottam. A nyomdászat nagyon kreatív munka volt, érdekes és különleges világot tárt elém. Később kirakatrendező-dekorátor szakot végeztem Debrecenben, ahol olyan technikákat ismertem meg, ami lényegében elindított az alkotói pályán. 1989-ben volt az első kiállításom Szolnokon, a Technika Házában. Réz forgácsokból készítettem dekoratív képeket: rabul ejtett az anyagban rejlő csillogás. Később már nagyméretű "vonalgombolyag" grafikákat készítettem, melyekből 1992-ben nyílt kiállításom a Szol-

nok Megyei Művelődési Központban. A szegedi főiskola rajzművészettörténeti tanszéken megváltozott a gondolkodásom és a festézetem is. Tudatosan dolgoztam a sokféle technikai ismeret segítségével. Grafikáimmal, festményeimmel díjakat nyertem, és meghívásokat kaptam jelentős kiállítóhelyekre, valamint a pécsi Nemzetközi "festőversenyre". Számos egyéni és csoportos kiállításon szerepeltek a munkáim itthon és külföldön. 2005-ben tagja lettem a Magyar Alkotóművészek Egyesületének.

Egyedi, sajátos a látásmódod, stílusod, kedveled az absztrakciót, s ehhez csodálatos színeket és formákat használsz a képeiden, melyekből kivételes harmónia árad.

- A természet bűvölete nagy hatással van a munkáimra. Lenézek a földre, az ott rejlő kincsekre, és ha a látott részletet lefestem, az már maga absztrakció. Általában a nagy egészből kiragadom a számomra fontos apró lényegyet. Egy-egy töredéket kiemelek a természetből, és ebbe a kis részletbe ecsetelem az érzelmeimet, vágyaimat, vívódásaimat, amitől élővé, lüktetővé válik a kép. Így készültek a „hálaköves” sorozataim is: hömpölygő vizekben kavicsok, kövek, melyek a vásznon értékes anyaggá lényegülnek. *"A víz szalad, a kő marad."* Szívesen készítek vallási témájú képeket, a hit nagyon erős kapaszkodót jelent nekem. A hely szelleme, a Szentély önmagában lenyűgöz, megrendít, és belső békére készítet. Ezt próbáltam kifejezni a *"Színek Szentélye"* sorozatommal. A harmónia nagyon fontos számomra, erre törekszem a munkáimban és az életemben egyaránt.

Nagyon sokféle technikával dolgozol, hogyan találsz rá ezekre?

- Kísérletező alkat vagyok, néha az éppen aktuális élethelyzet, lelkiállapot visz el az anyaghoz, máskor az anyag kínálja fel magát az élethelyzethez. Általában hagyom magam sodródni, ilyenkor az érzelmeimre hagyatkozom. Így született az említett sorozat a kövekkel - akkor az nyugtatott meg. A gyertyás képeim emlékeztetések. Amikor elvesztettem valakit, akit szerettem, apukámat, nagyapámat - ilyenkor meggyújtottam a saját gyertyáimat az ecsetemmel. Fájdalmas volt, zokogva festettem őket. Még nem értem pontosan a miértjét, de talán a "gyökerekhez" való ragaszkodás, meg az idő múlása adja az inspirációt, hogy mániákusan keresem a fák kérgeinek különlegesen érdekes és izgalmas világát. Aztán a téma már magával rántja a technikai megoldást is. A fához nem illik a lágy vizes technika, de ha fűrészport szórok a festékre, érdes felületet kaparok rá, akkor megszületik valami nagyon érzékeny élő barázda - így lesz teljes a harmónia.

Meg lehet fogalmazni, hogyan születnek a képeid, hogyan születik az alkotás?

- Én általában sokáig dolgozom, sokáig érlelem gondolatban a képet. Amikor a tartalom megszületik, és látom, mit akarok csinálni, azt igyekszem gyorsan kifesteni magamból. „Résnyire kinyílik a kapu, és besurranok...” A technika szinte magától jön, de van, hogy a tartalmat nem sikerül megragadnom - akkor csak agyongyötröm a képet. Az alkotás során egy másik dimenzióba kerül az ember - megszűnik a világ, vele együtt az alkotó is, és már csak az ecset dolgozik, meg valami magasztos erő - ez óriási nyugalmat ad. Egyszer megkérdeztem Kokas Mestert, honnan tudom, hogy egy kép készen van. *Majd a szív megmutatja* - mondta. Szívvel festek, és ha ez olykor megérint más szíveket is, az felejtethetetlen érzés.



A kortárs képzőművészet kiváló festőjét, Kokas Ignácot tartod Mesterednek, akiről őszinte tisztelettel és rajongással beszélsz. Nálad az ő festménye váltotta ki azt a hatást, melyet a Tiéd Zsuzsánál.

- Budapesten rendszeresen megnéztem a kortárs művészek kiállításait. Egyik alkalommal a Csontváry Galériában nézelődtem, ahol 60 mű lehetett, és egyszer csak megérkeztem a Képhez. Mozdulni sem tudtam, annyira magával ragadott a látvány, és azonnal beleszerettem. Kokas Ignác festette, *Ég és föld között* volt a címe, s ahogy néztem a képet, úgy éreztem, belépek az ő világába. Életem meghatározó élménye, hogy később valóságosan is beengedett a világába. 2001-től eljártam a budai műtermébe, segítette támogatni szakmai előmeneteletem. Olyan útravalót tett a tarisznyámba, amit imádságként őrzök. Ha nehéz helyzetbe kerülök, hallom amint mondja: „A kétségbeesés elvágja a torkát a képnek. Soha nem szabad kétségbeesni. Nem kell könnyező Krisztusokat festeni, mert egy ecsetvonással is meg lehet rikatni az embert.” Megfogadtam, és megtapasztaltam, hogy így van. Zsuzsa például a festményemben egy angyalt látott meg, amint kilép a fa kérgei mögül. S ha arra gondolok, mi az üzenete egy alkotásnak, azt hiszem éppen ez. Ha találkozik a festő gondolata a nézőével, ha előcsal belőle valami számára fontosat: múltat, jelent - talán ezért van értelme en-

nek a mesterségnek.

Évekig Ausztriában éltél. Mit jelent Számodra: hazajönni, mit jelent a szülőfalu?

- Igen, minél távolabbra kerül valaki, annál inkább felerősödik, mit jelent *Itthon lenni*. Most értem csak igazán Petőfi gyönyörű sorait: „Lenn az alföld tengersík vidékin, Ott vagyok honn, ott az én világom;” - amit anno tananyagként "bemagoltam", most teljes szívvel tudom a magaménak. Számomra az alkotás szabadságot jelent, és amikor eldöntöttem, hogy hazatérek, ehhez a szabadsághoz társult, hogy valóban **itt honn** vagyok. Amikor megérkezem a szülőfalumba, hangozan ki kell mondanom: de gyönyörű! Számomra a végeláthatatlan pusztaság mérhetetlen erőt, kapaszkodót jelent - a gyökereimet, az édesanyámat. Vele egészen különleges a kapcsolatunk. Amikor mondogatom: anyukám, haza akarok menni - ő erre csak annyit mond: *Gyere, ismered a járást*. Megtanított arra, hogy van egy dolog a világon, amiből bármennyit adsz, soha nem fogy el, de te gazdagabb maradsz általa - ez a szeretet. Ebből igazán sokat kapok itthon, és igyekszem adni is, hiszen nem kerül semmibe.

Szegeden élsz, ahová nagyon erős szálak fűznek. Itt végezted a főiskolát, s itt indult a művészi karriered is.

- Úgy érzem, most ott a helyem, és bár vannak lehetőségek a művészi pályán is, de a legfontosabb a lányom. Anita olyan sok élményt adott életem során, és most ő a nagy Várakozás. Várom a csodát, az unokám megszületését novemberben. Szeretném majd vele is megosztani azokat a kreatív dolgokat, amit én kaptam. A törődés az, ami leginkább itthon marasztal.

Milyen művészi terveid vannak, mit szeretnél megvalósítani?

Nincs konkrét tervem az alkotás terén. Hagyom, hogy megtaláljanak

a lehetőségek, és valóban jönnek. Júliusban meghívtak a szlovákiai képzőművészek egy nemzetközi művésztelepre, ahol komoly munka folyt, és nagy barátságok kötődtek a határon túli művészekkel. Harmadik alkalommal hívnak a szentendrei Művészet Malom országos kiállításaira is. Haza kellett jönnöm, hogy rám találjanak - és hogy hazataláljak.

Kedves Vali, nagy élményt jelentett a Veled való beszélgetés, általa kicsit betekinthessem egy érzékeny művész - egyben egy kedves, sze-

rény ember különleges világába. Olvasóink nevében is gratulálok sikereidhez, és kívánom, hogy szívvel festett képeid érintsék meg még nagyon sokak szívét. Tudnod kell, hogy szülőfalud mindig szeretettel hazavár - Te pedig ismered a járást...

Szécsi Valériáról készült videó megtekinthető: Youtube: *Szécsi Valéria festőművész portréfilmje*. Készítette: Forró Anita és Szalóki Szabolcs

Papp Izabella

Hírek a kapitányokról

♦ A Jász Múzeumban a Múzeumi Esték tavaszi sorozatának évadjára véget június 22-én. Farkas Krisztof Vince, a múzeum történésze diploma munkájában a jász- és a kun kapitányok emlékeit dolgozta fel, és ezek emlékeit idézte fel előadásában. Az előadás témája a jászok és kunok 1745 és 1867 közötti sajátos történetét ismertette. Az már köztudott, hogy a Jász-Kun Hármaskör az Osztrák-Magyar Monarchiában egyedi közigazgatási egység volt, melyet az oly sokat emlegetett redemptio megerősített. Az előadásban elhangzott, hogy a kapitányok iskolázott és tehetséges emberek voltak. Vagyonuk jelentős volt, melyet a kapitányi teendők ellátása során nem, vagy csak alig tudtak kezelni. Sokat kellett utazniuk, hiszen a Kis- és Nagykunság elég távol volt a Jászságtól. Mint tudott, a hármaskör központja Jászberény volt, itt őrizték a fontos dokumentumokat, és az igazgatási feladatokat is innen látták el. Kapitány csak az lehetett, aki iskolázott, nemesi ranggal rendelkezett, és redemptusnak (önmegváltónak) kellett lennie. A kapitányokat munkájuk alapján értékelték, és ez alapján még jász- és kun főkapitánynak is megválaszthatták. Az előadásban azokat mutatták be, akikhez valamilyen emlék is fűződik. A kisújszállási Illésyék közül apa, fiú és az unoka is viselte a kapitányi címet és a feladatokat. A jász- és kun

családban is híres kapitányok születtek. Szintén jász- és kun volt Vágó Ignác jászkapitány, kinek házában helytörténeti gyűjtemény található. Molnár Ferenc Jászberény főjegyzője volt, majd kiskun kapitány is. A jász- és kun (Lehel kürt) először is ő adott részletes leírást, de a korabeli gazdálkodásról is vannak feljegyzései. A kapitányok között voltak katolikusok, de kis- és nagykunsági, sőt jász- és kun reformátusok is. Az 1848-49-es szabadságharcban többen is Kossuth támogatójaként vettek részt. Ilyen volt Halmai József jászkapitány is, aki utolsó volt a sorban. 1876-ban a vármegye rendszer megszüntette a Hármaskört, és így a kapitányi tisztségek is megszűntek. Az idők folyamán, a sorsfordító események viharában sok minden elveszett, de a jelenkor történészei nem engedik, hogy tetteik, munkásságuk emlékei elveszzenek - derült ki az érdekes előadásból.

♦ Ebben az évben a XXII. Jász Világtalálkozó Jászárokszálláson volt július 8-10 között. A rendezvényre Jászárokszállás nagy figyelemmel és odaadással készült, hogy megfeleljenek a hagyományoknak, illetve az elvárásoknak. A fő figyelem a 9-i napra összpontosult. Ezen a napon celebrált szentmisét az Árokszállási Szentháromság Római Katolikus Templomban dr. Ternyák Csaba egri érsek, aki prédikációjában újra a

„Jászok Püspökének” nevezte magát. A szentmise után az ünnepi felvonulás következett, ahol a jász- és kun települések és a Jászságból elszármazott (kirajzott) települések vonultak fel lovasok, mazsorettek és zenekarok kíséretével. Miután a felvonulók elfoglalták helyüket, a városközponti színpad előtt, Gergely Zoltán, a város polgármestere köszöntőjében emlékeztetett arra, hogy a település 25 éve kapta meg újra a városi rangját. Megköszönte a jász- és kun települések önzetlen támogatását, melyet a rendezvény sikere érdekében tettek. Kállai Mária Jász-Nagykun-Szolnok megye kormánybiztosja a jászok, kunok és a magyarság összetartását és annak eredményeit méltatta. Pócs János, a Jászság országgyűlési képviselője kiemelte beszédében, hogy a világtalálkozót rendező települések erre az alkalomra mindig megújulnak. Az Észak-Oszétia Alánia Község elnöke levélben köszöntötte a Jász Világtalálkozó résztvevőit. Az üzenetet a nemzeti ügyekért felelős minisztere tolmácsolta. Ezután Tózsér János tanár és szobrászművész, Jászárokszállás legidősebb lakosa köszöntötte 103 évével a település nevében a találkozó résztvevőit. A testvérváros Tarlow üdvözlését a város polgármestere tolmácsolta. Ezután Hortiné dr. Bathó Edit, a Jász Múzeum igazgatója átadta a Jászok Nagykönyvét Gergely Zoltán polgármesternek. A

következőekben dr. Dobos László, a Jászok Egyesületének ügyvivője az elszármazott jászok üdvözlését hozta. Az üdvözlés átadása után ismertette a Jászságért Alapítvány kuratóriumának idei határozatát, mely a Jászságért Díjat és a vele járó nettó egymillió forintot Józsa László tanárnak, helytörténésznek ítélte oda, a Jászság és a Nagykunság kutatásaiban végzett munkájáért. Borbás Ferenc regnáló jászok főkapitány köszöntőjében az összefogás erejéről és szükségességéről beszélt. A következőekben Talált József leköszönő jászkapitány beszámolója következett az eltelt egy évben végzett munkájáról. Elmondta, hogy az eltelt egy év alatt 130 meghívást kapott különböző rendezvényekre, melyből 102-nek tudott eleget tenni. Ezután Csikós Miklós újonnan kinevezett jászkapitány eskütetele következett, majd beiktatása után 3 ágyúszóval jelezték beiktatásának törvényességét. A beiktatási ceremónia után Gergely Zoltán jelképesen átadta a XXIII. világtalálkozó rendezési jogát Bertalané Dráucz Katalinnak, Jászládány polgármesterének, aki szeretettel hívott mindenkit a jövő év június végén a településükre. A díszünnepség zárásaként a jászsági polgármesterek a harang hangjára galambokat röptettek az együttműködés fontosságának kifejezéséért. Július 10-én az újonnan kinevezett jászkapitány, Csikós Miklós és kedves felesége, Zsófi asszony egy ebédre hívtak a Jászárokszállási Palóc üdülőbe „Kapitány lakoma” címszó alatt. Finom ételek, leves, sült húsok, házi sütemények képezték az étkezés tárgyát. Az összejövetelen megjelent a polgármester, a lelki atya Jósai László káplán és a város több tisztségviselője. Ebéd után megbeszéltük a soron következő feladatokat, úgymint a Kiskunfélegyházi Aratóversenyen való részvételt, az augusztus 18-án a Megyei Közgyűlésen való részvételt, Przemysl városában (Lengyelország) magyar huszár szobrát avató ünnepségen való részvételt, ahová egy küldöttség utazik a jászkapitányokból. Én ebben nem veszek részt, így a feladatokat sem jegyeztem fel. Az előző nap kötött rendezvényprogramja után nagyon jól éreztük magunkat, és késő délutánig elbeszélgettünk.

♦ A Hármas Kerületek XII. Kézi Aratóverseny megrendezését ez évben Kiskunfélegyháza vállalta, melyre július 16-án került volna sor. A rendezvényre mi összesen 17 fővel mentünk el. Az időjárás nem fogadta kegyeibe a résztvevőket, de a kiskunok, nagykunok, a jászok és a Vajdaságból érkező csapatokat mégsem rettentette el a zuhogó eső. Igaz, a búzatáblákba nem tudtunk kimenni, de viseletüket, aratószokásaikat megismertük, és ami még ennél is fontosabb, barátként találkoztunk egymással. A rossz idő hatására voltak csapatok, akik visszamondták a részvételt, de a korábban említett területekről 22 csapat jelent meg, akik be kívánták mutatni az aratáshoz fűződő szokásokat, valamint azt, hogy a kézi aratásnak vannak még művelői. A rendezvénysátorban kissé zsúfoltan, de annál vidámabban gyűltek össze az aratóverseny csapatai. Mindegyik kialakította a maga standját, ahol kiállították arató szerszámaikat, arató pálinkával kínálták egymást és vendégeiket. A versenynek megfelelően mindenki viseletben volt, és zenekarok, énekeseik sem hiányoztak. Mindeközben az udvaron több bográcsban is főttek a pörkölteket, hogy éhen se maradhasson senki. A zsűri pedig hangos muzsikaszó és éneklés közepette végezte a dolgát. Értékelte az öltözetet, a kiállított eszközöket és arató díszeket, ételeket és természetesen az ilyenkor elmaradhatatlan aratópálinkát is. Nem könnyű munkánk végeztével úgy döntöttünk, hogy akkor leszünk igazságosak, ha az arany, az ezüst és bronzéremből is kettőt osztunk ki. Itt kívánom megjegyezni, hogy én is zsűritag voltam. Ennek megfelelően hirdettük ki a végeredményt, miszerint első helyezést ért el a Haleszi Gazdakör és a Karcagi Aranykalász csapat. A második helyen a Jászdózsai Búzavirág és a vajdasági Mezei Virág csapat végzett. A képzeletbeli dobogó harmadik fokára a Selymesért Egyesület, valamint a Kunmadarasi Gazdakör aratói állhattak. Az eredményhirdetés után Ván Jenő kiskunkapitány átadta a vándorgajmót Dobos Lászlónak, Karcag város polgármesterének, aki jövő év július elejére meg is hívta a jelenlevőket a következő aratóversenyre, bízva abba, hogy az idő majd kegye-

sebb lesz hozzánk.

♦ Augusztus 8-án temettük Simai János nagykun kapitányt Kunhegyesen. Mint a temetésen megtudtuk, július 28-án trombózis végzett vele a karcagi kórházban. Simai János 66 éves volt. 2004-ben választották meg nagykun kapitánynak, melynek mindvégig aktív képviselője volt. Sok hagyományörző tevékenységnek volt résztvevője. A helyi Hagyományörző Egyesület alapítója, 1980 óta a népi játékok gyűjtője, a Kunsági Erőpróbák szervezője, 1991-ben a Konok Kunok Baráti Egyesület létrehozója. Az ő nevéhez fűződik a Hármaskerületi Kézi Aratóverseny megszervezése, elindítása, melyet 2005-ben elsőként szervezett meg Kunhegyesen. Segítői voltak: Zámboi János jászkapitány Jánoshidáról, Ván Jenő kiskun kapitány és Bartha László nagykun kapitány Kunmadaráról. Az idén Kiskunfélegyházán a XII. aratóversenyen betegsége miatt már nem tudott részt venni. Életének jelentős részét Kunhegyesen töltötte, ahol a mezőgazdasági üzemből tevékenykedett, majd az utóbbi időben gazdálkodott. A temetésen a gyászbeszédéből tudtuk meg, hogy 18 évvel ezelőtt temette el 14 éves fiát. A temetésen részt vettek a három kerületnek a kapitányai. A ravatalnál a három kerület kapitányai felváltva álltak díszőrséget, majd az az urnát, melyben a hamvai voltak, a nagykun kapitányok (2 fő) vitték a sírhelyhez. Az urnát a családtagok után a kapitányok és feleségeik kísérték. A sírnál búcsúbeszédet mondott Borbás Ferenc jászkun főkapitány és Illésy Ádám nagykun kapitány. Az emlékezés virágainak elhelyezésével, a családnak történő részvétnyilvánítással búcsúztunk Simai Jánostól. A kapitányok közül ő volt a harmadik, aki eltávozott. Az első Balogh Márton nagykun kapitány Túrkevről 2010-ben 64 évesen. Őt követte Gubicz István jászkapitány Jászládányról 2013-ban 71 évesen, és most 2016-ban Simai János Kunhegyesről 66 évesen. Simai János emlékét sokáig fogjuk őrizni, mert nagyon jellegzetes egyéniség volt. Nyugodjon békében!

*Nagy Albert
jászkapitány*

Régen volt – hogy is volt?

Mindennapi kenyérünk – vagy se kenyér, se mozi

Manapság, a sorra nyíló pékségek gazdag választékát látva talán sokan el sem tudják képzelni, hogy volt idő, amikor nem, vagy alig jutott kenyér a boldogházi emberek asztalára. Szádvári Árpádné Sass Terézia idézi fel emlékeit arról, mit jelentett a kenyérfejadag az 1950-es években.

Szádvári Árpádné emlékei az 1950-es évekből

A mi korosztályunk nagyon sok nehéz időszakot élt meg. Emlékszem a második világháború szomorú eseményeire, és arra is, ahogy az orosz katonák mindent elvittek a tanyákból, ami csak mozdítható volt. Valahogy mégis



volt erőnk, nagyon sok munkával sikerült talpra állni, és szépen gyarapodtunk. Aztán jöttek az 50-es évek! Mindent be kellett szolgáltatni, annyi termésünk sem maradt, hogy magunknak kenyeret süssünk. Édesapám ekkor már nagyon beteg volt, így magunk vetettünk, arattunk, az öcsémmel szinte nem is volt gyerekkorunk. Az volt a legfájdalmasabb, hogy amit sok munkával megtermeltünk, az egészet be kellett szolgáltatni. Sokszor jöttek ellenőrizni, nehogy valaki elrejtessen akár egy zsák búzát is. Azoknak, akiknek nem maradt semmi, kenyérfejadagot osztottak.

Jánoshidáról lovas kocsival hoz-

ta a kenyeret Kenyeres Jóska – csak így hívtuk, a valódi nevét nem is tudtuk. A Nagy Ilona-féle kocsmá helyén lévő boltban Varga István osztotta a fejadagokat, aszerint, hogy egy családban hány fő élt. 7 órakor nyitott a bolt, hosszú sorban álltak az emberek, és hogy ne a sor végére kerüljek, hajnali 5 órakor már indultam a tanyáról. Mindenki türelmesen várakozott, de előfordult, hogy kevés lett a kenyér, és ilyenkor egy négytagú család csak egy negyed kenyeret kapott. Negyed kenyér! Öcsém egyszerre megette volna az egészet. Előfordult, hogy bement Györgyére kenyérért, ott jobban lehetett kapni. Egyik alkalommal babfőzelék volt az ebéd, nagyon szerettük, kenyérral ettük. Aznap negyed kenyeret kaptunk, amit anyukám kitett az asztal sarkára. Mi csak néztük, de nem mertünk enni belőle, hogy maradjon vacsorára.

Ebben az időben történt, hogy egyik este moziba indultunk, de kiderült, hogy nem érkezett meg a film, elmaradt az előadás. Visszafelé ballagtunk, amikor találkoztunk Nyitrai Jóskával és a feleségével, Pannikával, ők is moziba készültek. Mondtuk nekik, hogy ne menjenek, nem jött meg a film. Ma is emlékszem Jóska keserű szavaira: „- *Se kenyér, se mozi? Azt gondoltuk, hogy vacsoraidő alatt a filmet nézzük, és addig elfelejtjük, hogy éhesek vagyunk.*” Ma már mosolygunk ezen a mondaton, de akkor bizony nagyon szomorú volt.

Anyukám egyszer nagyon drágán tudott venni egy zsák búzát, és



Soós Éva, Sass Aranka, Sass Terézia az 1950-es évek elején

abból sült kenyeret. Mivel akkoriban szinte naponta jöttek ellenőrizni, ezért az ágy alá dugta el a kenyereket.

Kedves emlékem is maradt a kenyérfejadaggal kapcsolatban.

Egyik ilyen kora reggeli alkalommal ismerkedtünk meg Soós Évával, Soós István ezredes lányával, aki szintén a család kenyérfejadagjáért indult. Budapestről telepítették ki a családjukat Papp Elekékhez, a közeli tanyára. Ezután minden nap együtt mentünk a kenyérért, jókat beszélgettünk egész úton, és nagyon jó barátság alakult ki közöttünk. Ma is szeretettel gondolok rá, kedves egyénisége, vidámsága kicsit feledtette a nehézségeket.

Szádvári Árpádné Sass Terézia

EGY RÉGI NAPLÓ LAPJAI RÓL...

Kövér Attila lelkesen gyűjti községünk múltjának tárgyi és írásos emlékeit. A padlások, pincék titkait kutatva bukkant rá egy vékony füzetre, ami a gazdasági adatok mellett értékes feljegyzéseket tartalmaz a község történetének fontos eseményeiről. A naplót Szádvári László (1886-1955) kezdte írni 1929-ben, majd amikor katonának bevonult, a felesége, Velkei Mária (1899-1955) folytatta. Szádvári Árpádné a napokban megatódva forgatta az elsárgult lapokat, hiszen anyósa és apósa keze írását láthatta. Tőle tudtunk meg többet a családról, és ő kölcsönözte a családi fotókat is.

A naplótöredékben sajátos módon keverednek a családi bejegyzések, a történelmi események – és az időjárás változásai. Olvashatunk az 1940-es pusztító árvízről, Szolnok bombázásáról, amikor sok szolnoki ember a boldogháziaknál talált átmenetileg új otthonra. Szerepel Boldogháza községgé alakulása, és talán először olvashatunk korabeli hiteles leírást arról, mit jelentett az orosz katonák átvonulása a tanyán élő emberek, elsősorban a nők számára.

A naplórészletet változatlan formában, mai helyesírással tesszük köz-



A Szádvári család.

Alsó sor balról jobbra:

Szádvári Lászlóné Velkei Mária,

Szádvári Árpád,

id. Szádvári László, Béla.

Felső sor: Szádvári András, Mária, és László

zé, témáit alcímekkel tagoljuk.

Templomról, egyházzal

„A boldogházi templom épült 1929-ben. Május első vasárnap lett letéve az alapkö, akkor volt tábori mise. 1930-ban május hónapban lett a két harang fölszentelve. 1930-ban lett a templom augusztus első vasárnapján fölszentelve. 1933-ban készült az orgona.

1931-ben készült kiskazdakör 1933-ban kettévált.

1932. május 8-dikán volt a nagy szélvihar, a háztetőt több helyen tisztára lehordta. A templom mellett való kökeresztet eldöntötte. 1939. augusztusban elbontották a templomot, és megnagyobbították, október 22-én szentelték fel.

1928-ban készült a villanyvezeték, 1934-ben készült a kőút.

1935-ben gyenge tél volt, a búza január utolján kelt ki, mert ősszel nagy szárazság volt.

1937. február 1-én rukkoltam be katonának, 1938. április 20. szereltem le. László.

Andris 1940. december 2-án rukkolt be katonának.

A nagy árvíz

1940-ben nagy tél volt, hideg, és sok hó, alig lehetett közlekedni az utakon, még a vonatok is napokat késtek a rengeteg hó miatt. Elkezdte a havazást január 7-én és még március 23-án sok hó volt. Március 25-én kezdődött az árvíz, sok tanyát és a falun házakat öntött el. Jánoshidától Boldogháza felé számítva egy és fél kilométer szélességben folyt a víz, egy hétig teljesen járhatatlan volt az út, borzasztó volt nézni. Mi is elmentünk, de sírva jöttünk haza. Jakabon is ugyanígy volt, a kőúton 2 kilométer szélességben folyt a víz. A kőúton lehetett csónakkal járni.

Egész nyáron sok eső volt, mégsem volt jó termés. Búza kevés volt, gyümölcs nem volt, csak nagyon kevés, dinnye sem volt, legjobban csak kukorica, meg krumpli és káposzta volt, de minden késve, úgy



Szádvári Lászlóné Velkei Mária

hogy szeptember utolján csépelünk, a kukoricát, novemberben törtük. Nagyon rossz esztendő volt, még a behívások is akkor voltak, mert háború is volt, akkor adták vissza Erdélyt, meg a Felvidéket is. Laci háromszor volt abban az évben behívva katonának. Nagy zavargások voltak. 1940. Írta Szádvári Lászlóné Velkei Mária.

A családtagokról

András 1942-ben ment el rendőrszolgálatára Lévára, onnét pedig Újvidékre ment, 1944. október 13-án kellett nekik elhagyni Újvidéket, mert kiszorították a felszabadítók, ki kellett menni Németországba, és onnét hazajött 1945. április 14-én egészségben, hála Istennek. Laci berukkolt 1944. szeptemberben, és ő is kikerült Franciaországba, onnét visszajött 1945. novemberben. Béla elment 1945. szeptemberben Pestre, és hazajött novemberben, azután elment a vasúthoz 1946-ban Szolnokra. Akkori években nagyon nehéz volt a megélhetés. Se élelmet, se ruházatot pénzért nem lehetett vásárolni, csak élelemért cserébe. Rossz helyzet volt.

A szolnoki bombázás

1944. július 2-án (helyesen: június 2.) Szolnokon nagy bombázás volt az állomás környéke mind le lett

bombázva. Voltak ott sok német barakkok, mind le lett repülőről égetve. Akkor körülbelül ötezer halott lett, civilek és katonák, német is sok volt közte. Akkor sok civil elhagyta a lakását, kimenekültek vidékre, és tanyákra. Mihozzánk is kijött egy mozdonyvezető család, Bányai József, és ott voltak egy évig három gyermekével.

Az orosz katonák átvonulásáról

1944. november 4-én mentek be Szolnokra az oroszok, ide pedig értek 12-én. Jászberényt elfoglalták 16-án, rettenetes helyzetben voltunk, ne adj' Isten, hogy ez így legyen valamikor. A nőket üldözték, négy hónapig egyik bunkerba, másik rejtek padlásra, ki hova tudott bújni, mert sokakat megszegényítették, ha nem volt hajlandó, agyon is lőtték. Sok nőt tönkretettek, mindent elvittek, amit csak lehetett, vagy mozdítható volt. Fogták és

vitték, de semmiért nem fizettek egy fillért sem. Örültünk, ha meg nem vertek bennünket, mert az is sokat előfordult.

A malomról és a község megalakulásáról

1946-ban épült a malom, augusztusban már örölt is. Miskolczi Antal építette. Ugyanebben az évben lett községháza is, akkor lett főjegyző az első, Jeskó János, bíró meg Nagy János lett, akkor ősszel kezdődött a piac is, akkori években nagyon rossz termés volt, nem volt eső.

1946-ban 20 hold vetés volt nekünk is, nem termett csak 117 m búza, kukorica egy szem se volt. Innen abban az évben ment el Laci, ami kicsi volt, elvitte. Egész télen csak szakot (préselt napraforgómag), meg száraz csíkot ettünk, meg egy kis árpa volt. Nagyon szegény esztendő volt.



Szádvári László és Szádvári Lászlóné, mögöttük: Szádvári Árpád

András a rendőrségből kilépett 1946. május 1-én, megesküdtek ez év május 16-án.

Egyszer talán további részletek is előkerülnek a naplóból. Bár a korabeli viszonyok ismeretében az is különös, hogy merte megtartani a család ezt a füzetet, hiszen ha az 50-es években megtalálják, komoly következményekkel járt volna.

Ezúton is köszönöm Szádvári Árpádné és Kövér Attila segítségét és hozzájárulását a naplórészlet közzétételéhez.

Papp Izabella

Szele OPTIKA Káta
Tápiószele, Kossuth L. u. 2. Nagykáta, Dózsa Gy. út 46.
Szakorvosi rendelő

Minden születésnapját ünneplő vásárlónak, komplett szemüveg vásárlás esetén, 20% engedményt adunk!
(A kedvezmény a születésnap előtt vagy után egy héttel vehető igénybe)

DIOPTRIÁS NAPSZEMÜVEG KÉSZÍTÉS!

Komplett olvasó szemüveg akár 7990 Ft-tól!

SZEMÜVEGKÉSZÍTÉS, 1 NAPON AKÁR BELÜL

SZÉPKÁRTYA ÉS EGÉSZSÉGPÉNZTÁRI ELFOGADÓHELY, BANKKÁRTYÁS FIZETÉSI LEHETŐSÉG.

NYITVA TARTÁS:
NAGYKÁTA hétfőtől-péntekig: 8-12 óráig
TÁPIÓSZELE hétfőtől-péntekig: 8-16:30 szombat: 8-12 óráig
06 20/335-1703, 06 53 380-550

Szele OPTIKA Káta
Tápiószele, Kossuth L. u. 2. Nagykáta, Dózsa Gy. út 46.
Szakorvosi rendelő

Minőségi szemüvegkeretek már 6990 Ft-tól, nagy választékban!

Állandó akciók szemüvegkeretekre és lencsékre!

ISKOLAKEZDÉSI AKCIÓ!
Minden gyermeknek (0-14 év), komplett szemüveg vásárlás esetén a keret árából **20% ENGEDMÉNYT ADUNK!**

VARILUX

MULTIFOKÁLIS LENCSE AKCIÓ!
Egypár Varilux szemüveglencse vásárlása esetén egy másik pár lencsét adunk ajándékba.

SZEMÜVEGVÁJTÁS, GARANCIÁVÁLLALÁS!

Gasztroangyal jelenti

Receptek Anditól...

Jászsági gulyás

Itt van az ősz, itt van újra.

Megkezdődött az iskola a gyerekeknek, újra minden a megszokott rendbe terelődik. Az ősz beköszöntével a szüret ideje is itt van. Szüretelőknél és baráti társaságoknak ajánlom a következő receptet, amit nagyon kedves barátomtól Káposztás Pistától kérdeztem meg. A Hagyományok Hétvégéjén főzte, amivel nagy sikert aratott. Ezt szeretném megosztani az olvasókkal. Fazékban és bográcsban is elkészíthető.

Pandúr gulyás 4 főre,

Hozzávalók:

0,60 kg sertés comb
0,30 kb hagyma
0,30 kg füstölt szalonna
0,25 kg sárgarépa
0,25 kg zöldség
0,30 kg burgonya
0,15 kg lebbencs tészta

fűszerek: só, bors, delikát, színes paprika, őrölt kömény ízlés szerint. (Csípős paprikát is lehet, aki szereti.)



A szalonnát felkockázom és kisütöm. Ha jól kisült utána kiszedem a zsiradékból. A zsiradékon megpirítom a lebbencs tésztát és azt is kiszedem. Készítek egy jó pörkölt alapot és beleleteszem a húst, majd a zöldségeket (főlési sorrendben). Utoljára a lebbencs tésztát és akkor jó, amikor a lebbencs tészta puha.

A szeptemberi hónap nagyon szépnek ígérkezik az időjósok szerint. Igazi „vén asszonyok” nyarat ígérnek. Használják még ki a jó időt! „Egyenek mindig jót, és élvezzék az ízeket!”

Jó főzést, jó étvágyat kíván

Ráczné Baráth Andrea

Klíma, Hűtő-és Háztartási gép szerelő

Mosó-és mosogatógép, szárítógép, hűtő, fagyasztó, mikrosütő, villanytűzhely javítás.

Klíma telepítés és beszerzés.

Homonnai József

06-30-974-9045

Tápiósele Bartók Béla út 32.

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”



Szücs Vencel

2016. 08. 31.

Szülők:

Sebők Katalin - Szücs Béla

Házasságkötés:

Kisbalázs Anna -

Bozsik József Zsolt

2016. 07. 30.

Bozsó Bettina -

Joó-Kovács Balázs

2016. 08. 06.

Horti-Nagy Nikolett -

Debreceni Ádám

2016. 08. 27.

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülöttnél és családjának!

Búcsúznak

Kotán Sándor (1933-2016) Papp Béláné (1929-2016)

Szarvas István (1950-2016) Gömöri Béla (1955-2016)

Martonosi Sándorné (1947-2016)

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak a boldogházi ismerősöknek, barátoknak, jó szomszédoknak, akik szeretett Édesanyánk

Bathó Dezsőné

Almási Veronika temetésén megjelentek, virágaikkal, koszorúikkal mély fájdalomunkban osztoztak.

Gyászoló család

Rólunk írták...



Új Néplap 2016. június 28. Szép udvar versenyt tartottak

Jászboldogháza önálló községgé válásának hetven éves évfordulója alkalmából a falu lakossága megtett mindent, hogy a Boldogházára érkezők számára a legszébb arcát mutassa a település. A Faluvédő és Szépítő Egyesület igyekszik bevonni a község lakóit is a faluszépítésbe, ennek érdekében évek óta megrendezi a Szép udvar és Szép utca versenyt – tájékoztatta lapunkat Szűcs Gergelyné az egyesület elnöke. A Szép udvar versenyt az idén már hatodik alkalommal hirdették meg, az elismerésben részesültek egy Szép udvar feliratú kerámiatáblát vehettek át. A nyertesek idén Lantos Géza, Sass István és Berkó Sándor voltak.

Új Néplap 2016. július 28. Jelentős beruházást terveznek Boldogházán

A jelenlegi energiamennyiség negyven százaléka is elegendő volna a jászboldogházi általános iskola épületeinek fűtésére, amennyiben pozitívan bírálják el az önkormányzat épületkorszerűsítésre beadott pályázatát.

Szűcs Lajos polgármester elmondta, hogy az utóbbi években csak a legszükségesebb karbantartási munkálatokat tudták finanszírozni az oktatási intézményben. A helyzet azonban már jó ideje megért a felújításra. A fejlesztési pályázatok között az energiafelhasználás mérséklését célzó beruházások támogatására találtak kiírást. Az előkészítő munkát követően a tervdokumentációval együtt beadták a pályázatot.

- Várhatóan az év végéig születik meg a döntés a támogatás kérdésében – mondta a polgármester. – Amennyiben számunkra pozitív döntés születik, úgy a

közbeszerzéseket lefolytatva jövő tavasszal már megkezdődhetne meg a kivitelezői munka.

A közintézmények komplex energetikai fejlesztésére kiírt pályázat keretéből összességében mintegy száz-tízmillió forintot szeretnének elnyerni. Támogatás esetén az összegből a két iskolaépület, illetve a tornaterem fűtési rendszereinek korszerűsítésére, a nyílászárók cseréjére, a hőszigetelésre, ezzel együtt pedig a külső homlokzat megújítására lesz lehetőségük.

- Nagyon reméljük, hogy sikeres lesz a pályázat, mert már régóta esedékes volna az épületek energetikai megújítása, nem mellékesen az energiaköltségek lefaragása – tette hozzá Szűcs Lajos polgármester.

Új Néplap 2016. augusztus 2. Kapcsolatot ápoltak a táborral

Nemzetközi gyermektábort szerveztek a napokban Jászboldogházán. A kistelepülés strandfürdője adott otthont egy héten át összesen nyolcvan táborozónak. Szűcs Lajos polgármester elmondta, hogy Jászboldogháza testvértelepüléseiről hívtak meg húsz-húsz gyermeket. – Különböző intenzitású a kapcsolat az egyes településekkel, de épp az volt a célunk a táborozás megszervezésével, hogy felélénkítsük a korábban már élő együttműködések – tette hozzá a polgármester. Jászboldogházán egy héten át cseh, szlovák, lengyel és természetesen magyar gyermekek számára szerveztek programokat. A szabadidős tevékenység mellett megismerkedhettek a Jászság, illetve Jász-Nagykun-Szolnok megye nevezetességeivel. A diákok közül nagyon sokan most először jártak Magyarországon. A szervezők reménykednek abban, hogy a későbbiekben hagyománnyá válhat a közös üdülés.

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink
figyelmébe ajánljuk,
hogy a következő lapszámunk október 21-én
jelenik meg.

A kéziratokat és a fotókat
2016. október 10-ig
kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát - terjedelmi okokból - a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: faluujság@jaszboldoghaza.hu

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írások leadásának határidejét minden lapszámunkban közöljük.

Boldogházi

HÍREK

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős kiadó:
Községi Önkormányzat

Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

Szécsi Valéria festményei



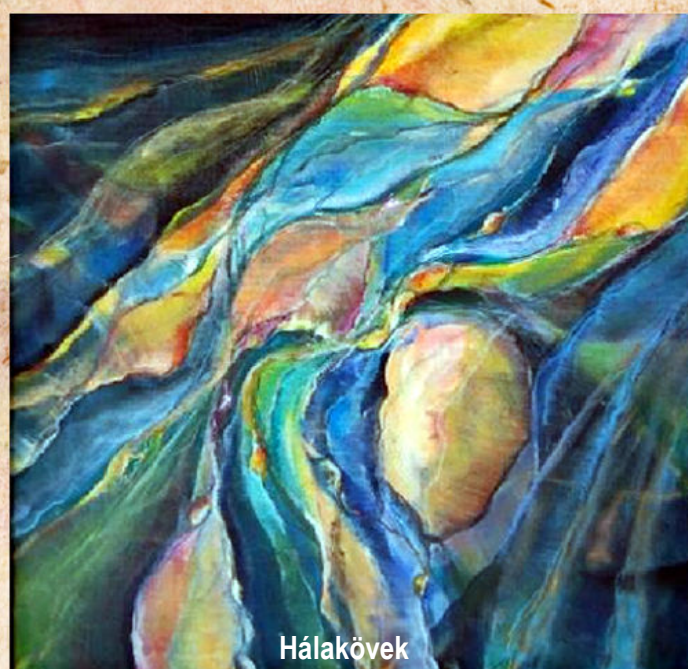
Fakéregbarázdák



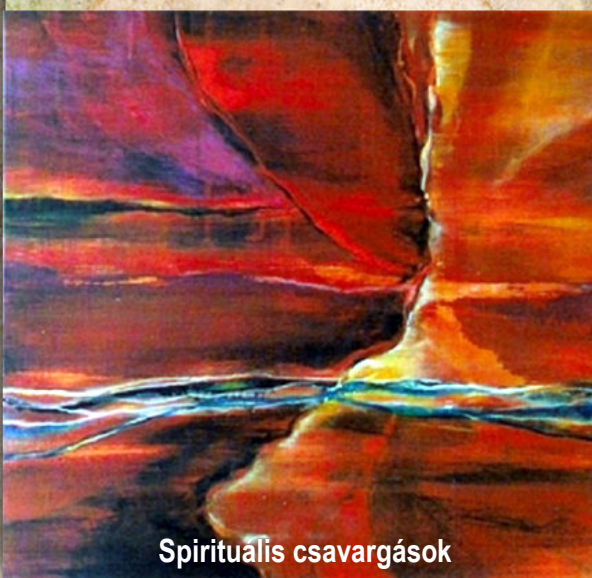
Égi színpad (A POSZT-on festés közben)



Hódolat Kokas Mesternek



Hálakövek



Spiritualis csavargások



„A víz szalad, a kő marad”